

ЧЕТВЪРТЪК, 26 МАРТ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа MORGANTINI

Заместник-председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 10,00 ч.)

2. Разпределяне на храна на най-нуждаещите се лица в Общността (изменение на „Общ регламент за ООП“) (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (A6-0091/2009) на г-н Sierkierski – от името на комисията по земеделие и развитие на селските райони, относно разпределянето на храна на най-нуждаещите се лица в Общността (COM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS)).

Czesław Adam Sierkierski, докладчик. – (PL) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, днес обсъждаме изключително важна тема – програмата за разпределяне на храна на най-нуждаещите се лица в Общността. Тя е важна, защото засяга милиони хора, които живеят в бедност и се нуждаят от конкретна помощ. Подкрепяме предложението на Европейската комисия да се увеличи бюджетът с две трети, а именно от 305 милиона EUR на почти 500 милиона EUR годишно, и да се разшири асортиментът от продукти, предлагани по програмата.

Разбира се, програмата няма да реши проблемите, свързани с недохранването и бедността сред гражданите на Общността, но тя със сигурност ще помогне за смекчаването им. Ние сме против предложението за незабавно въвеждане – повтарям, незабавно въвеждане – на съфинансиране от националните бюджети, тъй като това би могло да ограничи или дори да изключи някои страни от участие в програмата. Страните, в които доходът на глава от населението е нисък и където бюджетът изпитва финансови затруднения, ще бъдат особено засегнати. Това е още по-съществено при настоящата икономическа криза. Считаю, че Съветът ще съумее да постигне компромис по този въпрос.

Подкрепяме също така предложението хранителните продукти, предназначени за разпределяне по програмата, да идват от Европейския съюз. Доколкото е възможно, те следва да са пресни хранителни продукти, произведени на място, а това означава, че ще подпомогнем местните производители, като повишим търсенето. Също така ще можем да гарантираме, че разпределяната храна е с нужното качество.

Имаше много разногласия във връзка с правното основание на програмата. Както знаем, правните служби на Съвета оспориха становището на Комисията. Членът на Комисията може да разчита на подкрепата на Парламента по този въпрос. Споделям становището на Комисията относно установяването на ясни приоритети и дългосрочно планиране. Удължаването на програмата до три години ще подобри ефективността на изразходване на разполагаемите средства.

Приемайки доклада, Парламентът ще изпрати положителен сигнал към нашите граждани. След като ЕС отпуска помощ на най-бедните страни в Африка и ние, разбира се, подкрепяме това, той не трябва да забравя и собствените си граждани. Програмата на ЕС за храна за най-бедните в Европейския съюз като схемите „Плодове в училище“ и „Мляко в училище“ променя отношението към ЕС и към общата селскостопанска политика, която бе толкова остро критикувана от мнозина. Гражданите ни следва да знаят, че храната, която получават, идва от програми на ЕС и е осигурена със средства на ЕС.

Програмата потвърждава, че ЕС се чувства отговорен за най-нуждаещите се негови граждани. Тази група включва по-конкретно бездомните, семействата с проблеми, безработните, самотните родители, мигрантите, лицата, търсещи убежище, и възрастните или хора с нисък материален статус. Често това са хора с увреждания или дори деца.

Не трябва да се забравя, че промените в държавите, които се присъединиха неотдавна към ЕС, доведоха до силно разслояване на доходите сред обществото в тези държави. Нещо повече, в някои от тези държави разликите в доходите и в жизненото равнище се задълбочават още повече. От бедност са засегнати по-конкретно семействата от малките градове и лицата, живеещи в селските райони. Увеличава се броят на хората, които не могат да задоволят основни жизнени потребности.

В Съвета се създава нещо като патова ситуация, в която всеки чака становището на Парламента и аз съм убеден, че приемането на моя доклад ще убеди Чешката република, която в момента заема председателството, да възобнови обсъждането и да намери разумен компромис в Съвета. Да се надяваме, че законодателната работа ще приключи през май или юни тази година. Бих искал да насърча държавите-членки, които не участват в програмата, да се включат в нея. Накрая, от името на милионите хора, които са облагодетелствани от програмата, на благотворителните организации, които разпределят храната, и от мое собствено име, бих искал да благодаря на всички членове на Европейския парламент, а не само на тези, които подкрепиха доклада ми.

Mariann Fischer Boel, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, преди да премина към съществото на предложението, бих искала да благодаря на докладчика г-н Siekierski и на всички членове на комисията по земеделие и развитие на селските райони за работата им по доклада.

Искам да започна, като внеса контекст по отношение на днешното разискване, тъй като предложението не се отнася за параграфи, политическа власт или обещания: то е за хората. Милиони европейци са засегнати от трудното икономическо положение и от бързото покачване, което наблюдаваме при цените на храните от 2007 г. насам. Има повече хора, отколкото предполагахме, за които липсата на достатъчно храна е ежедневен проблем: 43 милиона европейци не могат да си набавят ястие с месо, пиле или риба през ден. Мисля, че това е смайващо число.

Програмата за най-нуждаещите се е насочена към тези хора в нашето общество, които се нуждаят от хранителни помощи: хора, които се притесняват дали ще могат да нахранят децата си утре; хора, които не мислят какво ще вечерят днес, а дали изобщо ще могат да се нахранят; хора, за които единствените ресторанти, в които могат да стъпят, са благотворителните кухни.

С повече от 13 милиона бедни хора, които ползват програмата, с 19 участващи държави-членки и със схема, която се явява стабилен канал за интервенционни продукти, тази програма със сигурност доказва ползата си. Парламентът отбеляза това още през 2006 г., когато призова Съвета и Комисията да направят програмата постоянна в бъдеще и да разширят разпределянето на хранителни продукти, без ограничаване до продуктите, за които се прилага интервенция.

Радвам се да отбележа, че докладът на г-н Siekierski одобрява подхода на Комисията и приема, че програмата следва да остане част от Общата селскостопанска политика. Това е особено важно в момент, в който някои твърдят, че да храним хората няма нищо общо с нашата селскостопанска политика.

Досега програмата бе финансирана изключително от бюджета на Общността. Сега предложението ни включва съфинансиране. Това е значителна промяна, но я намирам за основно подобрение в схемата. Съфинансирането ще позволи общите средства, с които разполагаме за тази мярка, да бъдат в по-добро съответствие с реалните потребности; то ще насърчи държавите-членки да поемат по-голяма отговорност за управлението на програмата и също така е начин за подсилване на елемента на сближаване, тъй като кохезионните страни ще имат по-малко съфинансиране.

В същото време споделям мнението, че не следва да рискуваме държави-членки да се оттеглят от схемата. Ето защо предложихме постепенно въвеждане на ставки за съфинансиране, за да се запази разграничението между кохезионните и останалите държави-членки.

Съгласна съм, че следва да направим повече, за да гарантираме хранителните качества на разпределяните храни. Както спомена докладчикът, това може да означава включване на пресни продукти, в повечето случаи произведени на място. Но не е целесъобразно да забраняваме чуждестранни продукти или такива с произход извън Европейския съюз, както се предлага във Вашия доклад. Това ще означава допълнителни и утежнятелни мерки за контрол. Би могло и да се възприеме като сигнал за протекционизъм на ЕС и дори би могло да бъде поставено под въпрос от партньорите ни в Световната търговска организация (СТО). Преобладаващата част от разпределяната храна всъщност ще бъде произведена в Европейския съюз, ще идва основно от интервенционните складове и най-вероятно от търговете, които сега провеждаме, по-конкретно в млекопреработвателния сектор.

Предвид широкото участие на благотворителни организации в схемата, нашето предложение дава възможност да се възстановяват транспортни и административни разходи на неправителствените организации (НПО). Вие предлагате разходите за съхранение също да бъдат възстановявани. Като цяло аз подкрепям тази идея, но не мога да приема предложението Ви да бъде възложено на държавите-членки да определят ставките за възстановяване на разходите. Трябва да определим еднакъв максимален размер за всички участващи страни, не на последно място, за да сме сигурни, че програмата ще остане ефективна и ще запази насочеността си към снабдяване с провизии.

Накрая, позволете ми да подчертая, че Съветът очаква изхода от днешното разискване и гласуване, преди да продължи със своите обсъждания. Надявам се министрите да са използвали конструктивно времето на изчакване. Днешното разискване следва да изпрати ясно послание: да не забравяме за чакащите пред благотворителните кухни или за следващия пакет с храна. Затова не чакайте прекалено дълго! В бъдеще трябва да направим схемата за хранителни помощи трайно действаща.

Florencio Luque Aguilar, докладчик по становище на комисията по регионално развитие. – (ES) Г-жо председател, сегашната икономическа криза в цяла Европа ще доведе до увеличаване през следващите няколко години на броя на хората, които ще се окажат под прага на бедността. Този брой вече достигна 80 милиона, с други думи 16 % от населението на света.

Поради тази криза е от първостепенно значение да осигурим приемственост в предоставянето на храна най-нуждаещите се лица. Интервенционните складове досега бяха полезно средство за снабдяване с храна на най-бедните хора в Общността и в същото време за осигуряване на стабилност на цените, получавани от европейските производители. Тези складове обаче постепенно се премахват.

Би било целесъобразно новата програма за помощ за най-бедните да служи също и за канал за пласмент на продукцията на Европейската общност. По този начин ще помагаме за зацърпането на земеделските производители в селските райони.

Предложението на Европейската комисия не изисква храната, включена в програмата, да се произвежда изключително в Общността, тъй като тя смята, че това е против правилата на Световната търговска организация. Бих искал да напомня на Комисията обаче, че Съединените американски щати отделят точно 67 % (нито повече, нито по-малко) от селскостопанския си бюджет за програми за храни за най-нуждаещите се, което също има допълнителното предимство да подпомага преференциално техните земеделски производители и животновъди.

Този процент е в рязък контраст с разходите, предлагани по новата програма на Общността, които възлизат само на 1 % от бюджета на Общата селскостопанска политика (ОСП).

Agnes Schierhuber, от името на групата PPE-DE. – (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, аз също бих желала да изразя искрената си благодарност към г-н Siekierski за неговия доклад. Смело мога да заявя, че това е една изключително добра работа.

Повече от две десетилетия Европейският съюз има програма за разпределяне на храна на най-нуждаещите се лица. Така през 2006 г., например, имаше възможност да бъдат подпомогнати около 13 милиона души от 15 държави-членки с различни мерки за помощ. Считаю, че тази програма – което вече бе казано от члена на Комисията и докладчика – ще има важна роля за поддържане и насърчаване на солидарността в рамките на нашата Европейска общност, тъй като по мое мнение ЕС е и остава не само икономически общ пазар, но преди всичко и най-вече общност на ценностите и солидарността. Също така в контекста на съвременната социално-екологична пазарна икономика с трите стълба на икономиката, околната среда и социалните въпроси – като и трите са еднакво важни, за да могат всички държави-членки да участват в тази програма – подкрепям мнението на докладчика, че както и досега, програмата следва да се финансира 100 % от Европейския съюз.

Искам да подчертая, че макар за нас да е важно да използваме основно продукти, произведени в рамките на Общността, ние не следва, където е целесъобразно, да се ограничаваме само до такива продукти.

Накрая искам да кажа, че за мен лично е ясно от само себе си, че доколкото можем трябва да помагаме на най-бедните сред бедните. Много се надявам, че днес, както каза членът на Комисията, едно голямо мнозинство ще гласува в подкрепа на този доклад, така че да изпратим ясен сигнал на Съвета.

María Isabel Salinas García, от името на групата PSE. – (ES) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, първо, бих искала да поздравя докладчика, с когото имаме много близки възгледи по отношение на програмата и второ, да поздравя всички, които са взели участие, тъй като в момент на икономическа криза е от основно значение да бъде запазена програма от този вид с очевидни положителни социални последици.

Макар да участваме само в процедура на консултация, трябва да излъчим ясно политическо послание от Европейския парламент в днешното време на икономическа несигурност. Трябва да изпратим послание от Брюксел и Страсбург, че не сме загрижени само или изключително за възстановяването на финансовата система, но и че сме напълно наясно с необходимостта да развиваме нашите социални политики, особено тези, които подпомагат най-нуждаещите се, най-бедните в Европейския съюз.

Съгласни сме с Комисията, че програмата за разпределяне на храна следва да продължи да се разглежда като част от общата селскостопанска политика (ОСП) по няколко причини: защото земеделието в Европа има изразено социално измерение, защото програмата е инструмент, който работи, защото сега тя ни е по-нужна от когато и да било и защото тя трябва да продължи да действа.

Ние от групата на социалистите в Европейския парламент, както и докладчикът, сме против съфинансиране на програмата от Европейския съюз и неговите държави-членки, тъй като това би било равнозначно на дискриминация между държавите по тяхното богатство, което след това може да доведе до положение, при което програмата да не може да бъде прилагана в страните в най-затруднено положение.

Трудно е да се разбере защо в момент, в който тя е най-необходима, Комисията иска да пести средства на Общността от най-социалния елемент на ОСП, особено като се има предвид, че всяка година в селскостопанския бюджет има излишък.

За нас финансирането изцяло от Общността е от основно значение. Трябва да гарантираме, че програмата ще достига до всички страни и особено до тези, които са най-нуждаещи се. Заради 43-те милиона потенциални бенефициери по програмата трябва да направим голямо усилие и да не избягваме бюджетния разход при никакви обстоятелства. Строги ограничения – да, но не и когато става дума за най-бедните хора.

Програмата трябва да обхваща целия път на разпределяната храна, за да е сигурно, че достига до гражданите във всички държави-членки. За постигане на тази цел ние в групата на социалистите, за която аз съм докладчик в сянка, внесохме изменение, предлагащо всички разходи, възникващи в резултат от разпределянето, съхранението и администрирането, да бъдат покривани със средства на Общността.

Съгласни сме също така с докладчика, че храната следва да е висококачествена и за предпочитане от източник от Общността. Този подход е в съответствие с позицията на Парламента по други подобни програми, които неотдавна обсъждахме в залата, като плана за раздаване на плодове в училищата.

Много благодаря, това е всичко. Надяваме се Комисията да вземе под внимание позицията на Парламента, когато той гласува и, преди всичко, надяваме се да приведе този план в действие в рамките на Съюза възможно най-скоро.

Willem Schuth, *от името на групата ALDE.* – (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, нека да започна, като заявя ясно, че разпределянето на храна на нуждаещи се лица според мен не е предмет на разногласия в предстоящото гласуване по доклада на г-н Siekierski, особено в настоящото трудно икономическо положение. Поради това искам също така ясно да заявя от самото начало, че не бе лесно да се намери обща позиция в рамките на нашата група. Така че уважавам личното решение на членове на групата да се отклонят от нея и да не подкрепят намерението ни да отхвърлим доклада.

Защо не мога да подкрепя резултата от гласуването в комисията в сегашния му вид? За това има редица причини, които нямат нищо общо с подпомагането на нуждаещите се хора в Европейския съюз в тези трудни икономически условия. Напротив, измененията, внесени от моя колега г-н Busk от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, макар за съжаление да не бяха сметнати за допустими, имаха за цел да се положи ориентирана към бъдещето основа на съществуващата система. Наличната към момента система е анахронизъм от времето на земеделското свръхпроизводство, което за щастие вече е останало в миналото. Благодарение на успешното отделяне на преките плащания, интервенционните складове постоянно намаляваха в последните години, в резултат на което днес до 85 % от храната трябва да се купува от свободния пазар.

Това обаче промени основната същност на програмата и доведе до изчезването на нейното селскостопанско измерение. Тъй като сега имаме една социална програма, трябва да създадем подходящо правно основание за нея. Във връзка с това споделяме становището на правните служби на Съвета, че единственото възможно правно основание вместо член 37 от Договора за ЕО относно общата селскостопанска политика е член 308, тъй като иначе тя би представлявала безспорно нахвърляване на националните компетенции на държавите-членки. Предвид недопустимото естество на предложените от нас изменения, единственото решение може да бъде един нов проект от Европейската комисия. Комисията също така следва да се отнесе сериозно към принципа за съфинансиране, тъй като доколко тези програми имат или нямат смисъл според мнението на всички може да бъде задоволително решено само на местно равнище.

Andrzej Tomasz Zapalowski, *от името на групата UEN.* – (PL) Г-жо председател, днес в Европейския съюз сме изправени пред засилващо се обществено разслоение. Милиони хора живеят в бедност и броят им постоянно расте. Това става въпреки факта, че социалистите са сила в Общността и в много държави-членки

от години, а за тях се твърди, че са чувствителни към бедността и неравенството. От ЕС се очакваше да бъде регион на общо благоденствие. Много хора бяха наивни и повярваха в това, но дойде време за преосмисляне.

Трябва да помогнем на хората в Европа, които не могат сами да се справят с бедността и изключването. В по-старите държави от ЕС има много такива хора, а още повече са в новите. Освен разрушителното действие на икономическата криза, можем също да видим и последствията от колониалния подход от миналото на по-старите държави от ЕС към предприятията и банките в новите държави-членки. Все още се унищожават работни места – например корабостроенето в Полша бе унищожено.

Отличният доклад на г-н Siekierski се занимава с разпределянето на храната сред най-нуждаещите се. Напълно съм съгласен с него, че помощта за нуждаещите се следва да бъде финансирана от Общността като цяло и че храната следва да идва изключително от страни от ЕС. Помощта трябва да достига до сиропиталищата, центровете за бездомните и гладните деца в училище и трябва да се разпределя предимно от местните органи, тъй като те имат най-добра информация за това, от какво и колко има нужда.

Witold Tomczak, от името на групата IND/DEM. – (PL) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, програмата за хранителни помощи е от съществено значение днес. Както е написал докладчикът, през 2006 г. само в ЕС-25 43 милиона души страдаха от недोхранване, а 79 милиона бяха заплашени от бедност, което е повече от 20 % от цялото население на ЕС. Програмата помогна на един от всеки шест нуждаещи се. Така че проблемът е сериозен и бедността като явление се влоши допълнително след последните разширения на ЕС.

Статистиката показва, че програмата само смекчава проблема с недохранването, но не го решава. Програмата е насочена към последиците, но не премахва причините. Не е ли парадоксално, че именно жителите на селските райони са заплашени от бедност и недохранване? Тези, които следва да произвеждат храни, се нуждаят от хранителни помощи, но това не е поради тяхна вина, а последица от политиката. Това е последица от неправилна селскостопанска политика, която води до фалит малките семейни стопанства и увеличава броя на хората, нуждаещи се от хранителни помощи.

Устойчивият европейски модел на земеделие от 1997 г. е пропаганден мит. Малките семейни стопанства трябваше да са ключов елемент на модела, но всъщност е точно обратното. Точно те биват изключени, макар да съставляват поне 95 % от всички стопанства в Европейския съюз. Не е ли парадоксално, че даваме най-много от средствата за селското стопанство на тези, които произвеждат скъпо? На големите животновъдни стопанства, които увреждат околната среда, докато тези, които произвеждат евтино, имат само символична подкрепа? Търговската политика на ЕС ни излага на внезапни повишения на цените, а политиката в областта на конкуренцията доведе до монопол в продажбите и до съответни завишения на цените. Крайно време е политиките да бъдат променени. Точно тези политики направиха храните скъпи и са причината, поради която броят на бедните и страдащите от недохранване граждани на ЕС нараства.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, Лисабонската стратегия е голям успех най-малко в една област: Европейският съюз се превърна в един от най-конкурентоспособните региони в света, стане ли въпрос за създаване на бедност. По този начин съумяхме да създадем 80 милиона бедни и 43 милиона гладувачи европейци – цифра, която включва възрастни хора, които може да се споминат по-бързо и така да намалят обществените разходи което означава, че критериите от Маастрихт ще могат да бъдат изпълнени по-ефикасно.

Само във Франция всяка година благотворителната организация „Restos du Cœur“ раздава по 80 милиона порции храна. За да храним бедните от 1987 г. насам, имаме програма за разпределяне на храна с годишен бюджет от 300 милиона EUR. 300 милиона EUR разделено на 80, разделено на 12 ни дава като резултат храна на стойност 25 цента, разпределяна всеки месец за всеки от 80-те милиона бедни. Тази храна бе взета от интервенционните складове, но след реформата от 1992 г., когато планините от масло, реките от мляко и претъпканите хладилници бяха подложени на критика, тези запаси бяха изконсумирани.

През периода 2010-2012 г. ще купуваме хранителни продукти на пазара, където се появяват и стоки с произход извън Европа, заради Световната търговска организация и борбата против протекционизма. Това означава, че от 1962 г. храним нашите стада добитък с вносни маслодайни семена, а от 2010 г. нататък ще храним и бедните си с вносни стоки. И всичко това се съфинансира в името на принципа на универсалността.

Проблемът обаче, г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, истинският проблем е, че все още има 80 милиона бедни хора след 22 години прилагане на програмата за храни.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, г-н Siekierski е свършил огромна работа, за да подготви доклада и затова бих искал да му изкажа искрените си благодарности. Аз също споделям

мнението му, че много хора, особено сега, по време на икономическата криза, са изправени пред заплахата от бедност. Недопустимо е да има гладуващи хора в Европа.

Трябва обаче да възразя на създаденото впечатление, че храната е станала по-скъпа. Това може да е вярно за някои страни, но в Германия случаят със сигурност не е такъв. Отчасти вследствие на грешни решения на европейско равнище цената на млякото и маслото, например, е по-ниска от тази, която е била дълго време и достигна равнище, което застрашава съществуването на много стопанства.

Разполагам с някои статистически данни, които показват цените на храните. През 1970 г. един зает в промишлеността е трябвало да работи 243 минути, за да си купи един килограм свински котлети, един килограм говеждо, един килограм черен ръжено-пшеничен хляб, десет яйца, 250 г масло, един килограм картофи и един литър мляко; през 2008 г. за същото е трябвало да работи само 82 минути. Следователно била му е необходима само една трета от времето, за да може да си позволи тази храна.

В изложението на мотивите се посочва, че само в Германия 9 милиона души са застрашени от бедност. И тук е необходима корекция. В Германия всеки гражданин, всеки човек има право на минимална помощ от държавата и поради това никой от тези 9 милиона души няма да бъде принуден да гладува.

Ето защо е важно средствата, които се отпускат тук за хранителни помощи, да се използват на тези места в Европа, където хората наистина са заплашени от глад. Би било позор за Европа, ако не коригираме това.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, разискването, в което бих искал да участвам, е това, което да има за цел да се прекратят всички мерки за подпомагане на най-нуждаещите се лица, защото са станали излишни.

За съжаление, в момента случаят не е такъв в Европа и по света. В Европейския съюз много семейства, засегнати от безработицата или социалното изключване, разбират, че доходите им не достигат за посрещане на най-насыщните им потребности и поради това им дължим нашата солидарност.

Предложението на Комисията, което разискваме, заслужава одобрението ни, още повече че е необходимо сега, както и в миналото, да намерим и друг начин лесно да се освобождаваме от излишъците си. Днес въпросът не е в това. Дори е оправдано финансовите средства, отпускани за тази програма, да бъдат завишени.

Поздравявам също така Комисията за предложението тази помощ да се финансира само от селскостопанския бюджет. Никоя група не показва повече солидарност от земеделските производители и никои местни общности не са по-активно включени във взаимна помощ от селските общности. Сигурен съм, че европейските земеделски производители ще бъдат много горди да споделят част от селскостопанския бюджет с тези, които са най-нуждаещи се.

Поради това моята политическа група ще отхвърли предложенията на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, които поставят под въпрос правното основание на този регламент. Предложението на Комисията може и трябва обаче да бъде подобро.

Докладът Siekierski и изменението, което групата на социалистите в Европейския парламент ще внесе на пленарно заседание, са добър принос, който подобрява предложението, особено по отношение на допустимостта на разходите за съхранение и финансирането на програмата изцяло от Общността.

Поради това призовавам залата да приеме доклада, а Комисията да приеме приноса на Парламента.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Докладът относно изменението на регламента на Съвета относно разпределянето на храна на най-нуждаещите се лица в Общността се внася от комисията по земеделие и развитие на селските райони.

Бих искала обаче да подчертая, че в условията на настоящата финансова и икономическа криза, подкрепата за най-нуждаещите се лица в Общността придобива ново измерение – на социална политика.

Хранителната помощ от ЕС е много важна в период на криза, тъй като броят на безработните расте, а доходите за задоволяване на най-насыщните жизнени потребности спадат.

Броят на безработните в Литва през този февруари превишаваше 16 пъти наличните работни места. В момента в Литва за около 20 % от населението се смята, че живеят в бедност.

През 2006 г. в Европейския съюз 13 милиона души са получавали хранителна помощ. Според прогнозите в най-близко бъдеще 16 % или 80 милиона жители на ЕС ще живеят под прага на бедността.

Докладът на г-н Siekierski предлага запазване на действащите в момента процедури по финансиране на програмата за хранителни помощи, отпускане на средства само от бюджета на ЕС и отхвърляне на предложението на Европейската комисия за съфинансиране на програмите от бюджетите на ЕС и на държавите-членки.

Предложението на Комисията наистина не отговаря на икономическата реалност.

За много от по-бедните страни от ЕС, борещи се с последствията от кризата, ще е трудно да правят вноски за финансирането на програмата за хранителни помощи в настоящия период. Междувременно финансирането от бюджета на ЕС, какъвто е случаят от 1987 г. насам, ще бъде ефективна подкрепа за по-бедните граждани и проява на истинска солидарност.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, най-накрая хората осъзнават, че при новата селскостопанска политика складовете са празни, нещо повече, всички средства са прехвърлени към пряката помощ и сега, за да нахраним гладните, ние прибавяме до бюджета.

Може би, ако бяхме подхождали диференцирано, за да вземем малко повече от тези добре прикрити лица, които получават повече от 300 000 EUR годишно като преки помощи, днес щеше да има повече средства за нашите най-нуждаещи се граждани. Може би, ако бяхме решили какво да заделим за нуждаещите се, преди да пристъпим към производство, щяхме да изразходваме далеч по-малко, отколкото ако го купим на пазара и щяхме да имаме политика за подпомагане на определени пазари в криза, като например пазара на мляко. Може би, ако бяхме успели да използваме продуктите, които се изхвърлят, за да изгният, тъй като срокът им на годност изтича или са останали непродадени на общите пазари, щяхме да постигнем две цели наведнъж.

Не искам дори да си помисля, че под прикритието на една благородна кауза се разраства голям пазар на помощи, който бърка в джобовете на европейските данъкоплатци за сметка на нещастните хора, които умират от глад.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Г-жо председател, да бъдат нахранени гладните е основно правило. Ние с основание говорим за него в контекста на трети страни, но рядко признаваме реалния глад в Европа. Мъчителният глад обаче и острите липси при недостатъчно хранене, дори и без действителен глад, са реалност дори и в най-процфтяващите държави-членки.

Гладът сред изобилие е и винаги е бил скандален и в доклада се опитваме да подобрим схемите, с които да се борим срещу него по-ефективно. И аз самата, като изпаднала в бедност майка, имах причина да съм благодарна за безплатното мляко, раздавано на семействата с малки деца през 70-те години на XX век в Ирландия и за евтино мляко, което децата ми получаваха в училище през 80-те години на XX век.

Искам все пак да направя едно предложение, но не в рамките на Общата селскостопанска политика. В резултат на някои от политиките в рамките на общата политика по рибарство, хиляди тонове годна за консумация мъртва риба се изхвърлят през борда на риболовните кораби по нашите брегове. Време е това разсипничество да спре. Трябва да докараме тези така наречени „отпадъци от риба“ на брега и да ги дадем на тези, които имат нужда от тях, но не могат да си позволят висококачествени белтъчини. Трудно е да се намери по-добра и питателна храна. Г-жо член на Комисията, бихте ли говорили с члена на Комисията, отговарящ за рибарството, за разширяване на схемата с цел в нея да се включи и рибата?

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, от все сърце подкрепям доклада Siekierski относно общата организация на селскостопанските пазари и относно специфичните разпоредби за разпределянето на храна на най-нуждаещите се лица в Общността. Този въпрос е още по-важен предвид финансовата криза, последиците от която се усещат в европейската икономика.

Европейският парламент, отчитайки неотложната необходимост да бъдат посрещнати потребностите от храна на най-нуждаещите се, настоятелно призова Комисията и Съвета да направят европейската програма за хранителни помощи постоянна. Колкото до останалото, госпожи и господа, миналия март, когато приемахме резолюция относно повишаването на цените в ЕС и в развиващите се страни, ние в тази зала заявихме, че правото на достатъчно и разнообразно хранене, подходящо за здравословен и активен начин на живот, е основно право, което трябва да бъде гарантирано за всички.

Считам, че програмата за разпределяне на храна за най-нуждаещите се следва да продължи да бъде значим елемент на общата селскостопанска политика именно защото ОСП действа чрез стабилизиране на цените и по този начин предпазва лицата с по-ниски доходи от колебанията в цените.

Не съм съгласен обаче с процентите за съфинансиране, предложени в някои изменения, тъй като те може да доведат до ограничаване на участието на някои държави-членки в програмата. Поради това отхвърлям измененията, насочени към смяна на правното основание. Искам да подчертая, че е необходимо финансирането на програмата за хранителни помощи да бъде изцяло от Европейския съюз; поради това подкрепям приемането на проекта на законодателна резолюция.

Struan Stevenson (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, тази сутрин се чуха някои разнопосочни мнения по темата. Разбира се, поздравявам г-н Siekierski.

Във време на задълбочаваща се икономическа рецесия и когато има десетки милиони хора, които живеят в бедност и гладуват, разбира се, че като Парламент ние трябва да намерим начин да им помогнем и да им осигурим хранителни помощи. Както посочи членът на Комисията обаче, в този проект участват 19 държави-членки. Това означава, че осем държави-членки не участват. Обединеното кралство е една от тях, а причината е че те прилагат своя собствена социална политика за осигуряване на помощи за бедните. Те се оттеглят от схемата преди много години.

Въпросът, който много държави-членки и Комисията задават, е: защо използваме Общата селскостопанска политика (ОСП) за финансиране на социалната политика? Това изглеждаше съвсем уместно, когато имахме големи излишъци – езера от мляко, планини от масло и говеждо – и се налагаше да разпределяме тази храна сред бедните, използвайки бюджета на ОСП за финансиране на разпределянето. Но сега, когато интервенционни складове почти няма – а разбираме даже, че трябва да купуваме храна от страни извън ЕС и да използваме бюджета на ОСП за съхранение и разпределяне на тази храна – със сигурност проблемът ще бъде по-добре третиран от социалната политика на държавите-членки.

Трябва да се вземе предвид, че има хора, живеещи в пълни лишения в някои от новите държави-членки, като Румъния, и много от тези хора, между другото, са земеделски производители, които произвеждат само за собствени нужди, това са най-бедните хора. Въпреки това ние потенциално вземаме пари от тях – пари от бюджета на ОСП, които биха могли да им помогнат – за разпределяне на хранителните помощи, основните получатели на които са всъщност по-старите държави-членки на ЕС като Франция, Италия и Испания. Така че при разпределянето на помощи не всички са поставени при равни условия и затова мисля, че в бъдеще следва да бъдем много внимателни по отношение на начина, по който ще действаме.

Jean-Paul Denanot (PSE). – (FR) Г-жо председател, мисля че въпросът за разпределянето на храна на най-нуждаещите се лица е изключително навременен, но съм на мнение, че в крайна сметка предложението на Комисията не е на висотата на проблема.

Въпросът за съфинансирането ме безпокои и мисля, че по-скоро въпросът за либерализма, от който се определяха вноските за Общата селскостопанска политика (ОСП) през последните няколко години, е този, който следва да бъде преразгледан. Гладните бунтове и внезапните промени в цените на хранителните стоки са постоянни индикатори за ограниченията на либерализацията на селскостопанските пазари. Либерализацията винаги е била в ущърб на уязвимото население, уязвимите производители и уязвимите райони.

Поради това призовавам селскостопанската политика да възстанови правата си, да си възвърне контрола както на европейско, така и на международно равнище, а също и от гледна точка както на количеството, така и на качеството, и стратегическата област на земеделието и храните да не се подчинява на чисто пазарните сили.

Разбира се, това е неотложен въпрос и докладът Siekierski отговаря на тази неотложна необходимост, което ме радва. Надявам се обаче, че в контекста на обсъжданията, които започваме относно бъдещето на ОСП, ще бъде посочено, че основната цел е да се възприеме структурен подход към борбата с глада и бедността, които виждаме в целия ЕС и в света. Селските райони са готови да посрещнат нуждите ни от храни с достатъчни количества висококачествени продукти; трябва да им се дадат необходимите финансови и човешки ресурси, за да поемат тази голяма отговорност.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Г-жо председател, за храна и жилище отиват над 90 % от разходите в личните бюджети на много хора. Поддържането на цените на храните възможно най-ниски има голямо обществено и хуманитарно значение. Седемдесет и девет милиона души в Европейския съюз бяха засегнати от бедност и недохранване през 2006 г. Сега, в резултат от кризата и нарастването на броя на населението, проблемът се изостри значително и броят на хората, нуждаещи се от пряка подкрепа през 2009 г. определено ще надхвърли 25 милиона.

Помощите са важен елемент от Общата селскостопанска политика, тъй като те освобождават интервенционните складове, запазвайки търсенето на храни. Подкрепям финансирането на хранителни помощи, особено със

средства на ЕС, но допълнени от отделните страни според възможностите им, определянето на ясни правила за отпускането на помощи, завишаването на средствата за помощи най-малко с 200 милиона EUR през 2009 г., разширяването на списъка на хранителните продукти и утвърждаването на принципи за закупуването на храни. Помощите имат голямо политическо значение, тъй като утвърждават съгласуваността на действията на ЕС от името на неговите граждани. Поздравявам г-н Siekierski за неговия отличен доклад.

Christa Kläß (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, г-жо Фишер Бюл, госпожи и господа, в течение на 22 години програмата за разпределяне на храна на най-нуждаещите се лица в Общността допринесе за постигането на изключително важните цели на Общата селскостопанска политика. Става въпрос, от една страна, за стабилизиране на пазарите чрез намаляване на интервенционните складове, като в същото време най-бедните слоеве на населението на Общността биват подпомагани с храни. Само през 2006 г. 13 милиона души от 15 държави-членки ползваха помощите по програмата – една ценна подкрепа, която трябва да се запази.

Сега обаче има основателно безпокойство във връзка с предложението на Комисията, което се отклонява от старите принципи и предвижда използване за програмата не само на храни от интервенционните складове, но и на храни, закупени на свободния пазар. Това, г-жо член на Комисията, определено е въпрос на социалната политика, а не на селскостопанската политика. Аргументът, че само с допълнителното закупуване на храна наборът от предлаганите храни ще може да осигури един балансиран режим на хранене по мое мнение излиза извън сферата на компетенции.

Докладчикът, г-н Siekierski, сега предлага отказ от съфинансирането. Това обаче само още веднъж подчертава аспекта на социално-политическа отговорност, поради което аз се застъпвам за съфинансирането. Европейският съюз трябва да бъде ясно съсредоточен върху благосъстоянието на хората. Не бива да има глад или лишения: това бе нещо, на което всички оратори тази сутрин отново ясно наблегнаха. Трябва обаче да осигурим ясно разпределение на задълженията. Селскостопанската политика няма за цел да затрудни помощите и подкрепата за бедните. При едно справедливо и точно разпределение на задачите и помощите обаче изгледите за координация и оптимизация също са добри.

Европейската селскостопанска политика е и напред ще бъде изправена пред големи предизвикателства. Промените в съдържанието винаги трябва да се разглеждат в общия контекст. Затова призовавам Комисията и Съвета към подходящи решения и координация от гледна точка на социалната и селскостопанската политика.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Г-жо председател, преди всичко, искам да поздравя г-н Siekierski за неговия по мое мнение отличен доклад, който получи широка подкрепа в комисията по земеделие и развитие на селските райони.

Както всички знаем, интервенционните складове на Общността се използваха за предоставяне на хранителни помощи на най-нуждаещите се повече от 20 години. Проблемът, г-н Stevenson е, че поредицата от реформи на Общата селскостопанска политика силно стопи запасите.

Тук искам също така да отбележа, че ако отменим или се опитаме да отменим тази програма, ще изпратим много лош сигнал в такъв тънък деликатен момент, когато много европейци не разполагат с достатъчно храна. В това отношение е ясно, че когато запасите свършат, а както вече отбелязах, те постепенно се топят, ще трябва да се насочим към свободния пазар.

Искам да подчертая нещо, което намирам за много положителен елемент на доклада, а именно, че когато се насочим към пазара, продуктите трябва задължително да са произведени в ЕС, да са от местни източници и да са пресни. Намирам също така за целесъобразно схемата да остане финансирана 100 % от ЕС, тъй като според мен в момент като настоящия тези помощи не могат и не следва да зависят от възможностите на всяка държава-членка, ако не желаем да навлизаме в подробности относно тези възможности. Също така би било добра идея срокът на програмата да бъде продължен на три години.

Накрая, искам да посоча, че Европейската комисия все още има време да прибегва до интервенции, когато те може да са необходими или са възможни и че не един земеделски сектор ще бъде благодарен за това. Имам предвид по-конкретно производителите на млечни продукти от моя регион, Галисия, за които такава интервенция ще помогне да излязат от трудното положение, в което се намират, и в същото време ще помогне за набавянето на храна за най-нуждаещите се.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Г-жо председател, около 80 милиона души в Европейския съюз живеят в бедност. Те представляват 16 % от жителите на ЕС. Икономическата криза заплашва да увеличи тази група. Във Варшава виждам опашки от хора, чакащи за порция супа всеки ден. Затова е толкова важно да се запази

приемствеността в програмата на Общността за разпределянето на храна на най-нуждаещите се лица. Директната доставка на продукти ще осигури разнообразно хранене.

Предложението на Комисията обаче включва условието за съфинансиране, което в случая на най-бедните държави-членки може да доведе до оттеглянето им от програмата. Това би било в разрез със съображенията за въвеждането на програмата и по-конкретно с намаляването на икономическите и социалните неравенства между регионите и би унищожило принципа на солидарността. Надявам се, че изменения 17, 18 и 19 ще поправят тази слабост. Призовавам Комисията да подготви програма, която да премахне структурните причини за бедността, а не само последиците ѝ, а също е за наблюдение, целящо да се установи каква част от помощта достига до бедните и какво задържат посредниците. Поздравявам докладчика.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, разпределянето на храна на най-нуждаещите се лица е много важна област от дейността на ЕС. Поради това благодаря на Комисията за предложението ѝ по този въпрос, както и на г-н Siekierski за доклада, който обсъждаме днес.

Държавите-членки постигнаха много голям напредък в подобряването на качеството на живот на населението им. Бедността обаче все още е един от най-сериозните проблеми на съвременна Европа. Смята се, че около 43 милиона граждани на ЕС са изложени на риск от недохранване – това е една шокираща цифра. Програмата за разпределяне помага на мнозина от тези европейци. Знам, че не всички одобряват програмата. Разбирам, че може да има съмнения от правно, икономическо или политическо естество, но бих искал да знам каква е алтернативата, особено като се има предвид, че програмата за разпределяне на храна има също така положително влияние върху пазара на селскостопански стоки, който е по-стабилен благодарение на нея.

ЕС е световен лидер в отпускането на помощи за най-бедните хора по света. Трудно е да си представим, че в същото време Общността може да спре да помага на тези от своите граждани, които се сблъскват със сериозни проблеми и поради това се надявам Съветът да стигне до разбирателство по този въпрос.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Искам да поздравя Европейската комисия и докладчика, г-н Siekierski, за тази отлична инициатива, която е потвърждение за социалната отзивчивост на Европейския съюз и Комисията.

Имам два въпроса към Европейската комисия. Първият е свързан със съфинансирането: съгласен съм с доклада, но бих искал г-жа Фишер Бюл да вземе предвид факта, че тя призовава за съфинансиране от по-бедни държави-членки, от тези, които са с по-ограничени бюджети, но точно в които потребностите от храни са най-големи.

Вторият ми въпрос: транспортните разходи не следва да се фиксират на 4,5 %, а на принципа на субсидиарността следва да бъдат оставени на преценката на държавите-членки, тъй като за покриването им може да са достатъчни и по-ниски ставки.

Накрая, логото на ЕС следва да продължи да се отпечатва на етикетите на продуктите, тъй като те се предоставят от ЕС. Най-накрая, понеже не мисля, че ще взема участие в други разисквания, бих искал да благодаря на г-жа Фишер Бюл за нейните пет години усърдие. Тя остави своя диря в историята на европейското селско стопанство.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Като член на Европейския парламент от Румъния, колегите ми и аз подкрепяме предложенията, които нашият докладчик внесе и ще гласуваме в тяхна подкрепа.

Семействата от малките градчета и селските райони са най-силно засегнати от бедността. При настоящата криза удължаването на програмата за разпределяне на храна и финансирането ѝ от бюджета на Общността са напълно оправдани.

Всички ние сме наясно, че мерките, приети през 2008 г., и отпуснатият бюджет, бяха недостатъчни. Селскостопанските и социалните компоненти могат да оправдаят запазването на програмата като част от Общата селскостопанска политика.

В новите държави-членки като Румъния администрирането на програмата явно трябва да бъде подобро. Съхранението на продуктите и административните разходи трябва да се управляват ефективно, така че да не превишават 20-25 % от пазарната цена.

Накрая, искам да благодаря на г-н Siekierski и да го поздравя за предложенията, които направи.

Francesco Ferrari (ALDE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, първо и най-важно: предложението – на докладчика и на Комисията – е важно съгласие за осигуряване на финансиране за смекчаване на

последниците от постоянно растящите цени на храните в Общността, които поставят все по-голям брой хора в затруднение и правят отпускането на хранителни помощи по-скъпо.

Новата организация, която подкрепям, ще направи програмата по-ефективна и съвременна както от гледна точка на селскостопанската политика, така и от социална гледна точка. Освен това, съгласен съм че инициативата следва да бъде запазена в рамките на Общата селскостопанска политика (ОСП), както предлага Комисията.

Както знаем, ОСП в момента осигурява хранителни помощи на групи от населението, които живеят в лишения. И наистина мярката, която предстои да въведем, винаги се е ползвала с широк консенсус до такава степен, че през 2006 г. 13 милиона души и 15 страни през 2008 г., всъщност 19 страни, мисля че от тази гледна точка ... *(Председателят отнема думата на оратора).*

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Г-н председател, бих искал в настоящото разискване да привлека вниманието към три въпроса. Първо, искам да напомня, че една от основните цели на Общата селскостопанска политика е да се осигури достъп до храна за населението на Европейския съюз на подходящи цени и следователно за тези, които са с ниски доходи или без никакви доходи, това означава безплатна храна.

Второ, все още може много да се желае по отношение на доходите на населението на ЕС и по-конкретно в новите държави-членки. Във всички нови страни броят на жителите с доход под 40 % от средния за ЕС достига 50 %, така че почти половината от хората в тези страни са с ниски доходи. Тези данни са от времето преди кризата. Вследствие на кризата през следващите няколко години положението само ще се влоши.

Поради това подкрепям продължаването на програмата за разпределяне на безплатна храна сред най-нуждаещите се, за която ЕС ще задели близо 500 милиона EUR през 2009 г., което ще включва около 100 милиона EUR за моята страна, Полша. Надявам се чешкото председателство да постигне консенсус по окончателния вид на програмата в Съвета ... *(Председателят отнема думата на оратора)*

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Докато усилено се опитвахме да изкореним глада в Африка и други обеднели страни, гладът и бедността ни застигнаха у дома, в задния ни двор.

Такъв бе случаят и в собствената ми държава Словения, където нуждата от солидарна помощ за съжаление нараства, въпреки високия стандарт на живот. По данни от средствата за масово осведомяване запасите от храни на хуманитарните организации са почти изчерпани.

Предвид факта, че мнозинството от държавите-членки на ЕС все още разполага с изобилни количества храни, би било наистина нечовешко, ако се наложи нашите граждани да страдат или дори да умират от глад. На оцеляването определено трябва да се даде приоритет пред другите инвестиции, които могат да чакат по-добри времена.

Ако държавите-членки не са в състояние да осигурят нови средства за снабдяване с хранителни продукти, вероятно най-подходящият начин за действие от тяхна страна би бил да освободят запасите си за извънредни ситуации. Аз подкрепям тази програма, но в същото време искам да призова всички ни и всички наши граждани да бъдем внимателни към лишенията на хората около нас.

Donato Tommaso Veraldi (ALDE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам да благодаря на г-н Siekierski за доклада му относно програмата на Общността за разпределянето на храна на най-нуждаещите се лица, която е ценен инструмент за регулиране на пазара и поради това трябва да остане в рамките на Общата селскостопанска политика.

Макар средното равнище на качеството на живота в Европейския съюз да е сред най-високите в света, някои граждани не са в състояние да си набавят достатъчно храна. Според оценките 43 милиона души в ЕС са изложени на риск от недостиг на храна – цифра, която постоянно се увеличаваше през последните години.

Повишаването на цените, което се наблюдава от известно време при широк кръг от стоки, оскъпява осигуряването на хранителни помощи, което прави дори още по-неотложна подкрепата, предоставяна по линия на европейската програма.

Mariann Fischer Boel, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, искам да благодаря на всички за коментарите. Като цяло, видях един много положителен подход към предложението за най-нуждаещите се.

Г-н председател, ще ми позволите ли само да се спра на някои от бележките, които бяха направени тук днес? Преди всичко, мисля че не бива да забравяме, че бедността не се ограничава на определени места или региони в рамките на държавите-членки. За съжаление, това е проблем, пред който са изправени всички държави-членки. Вярно е, че размерите на проблема и средствата, които съществуват за решаването му, не са еднакви в цялата Европейска общност. Разпределението на бюджета сред държавите-членки, както и различните ставки на съфинансиране за кохезионните и другите страни отразяват, разбира се, финансовите възможности на всяка страна. Това означава, че в крайна сметка ще бъдат осигурени повече пари за т. нар. „нови“ държави-членки, отколкото до момента.

По отношение на бюджета, искам само да напомня, че ние всъщност увеличихме бюджета на програмата за най-нуждаещите се с две трети – до 0,5 милиарда EUR – и мисля, че това, заедно с нововъведеното съфинансиране, ще помогне за смекчаване на някои от проблемите. Мисля също така, че не трябва да забравяме, че тази схема е доброволна. Държавите-членки, които разполагат със своя социална система, определено не е необходимо да използват тази схема. Ние не се стремим да подменим социалните политики, които вече се прилагат в държавите-членки и в определена степен се управляват също от неправителствени организации. Намерението ни е да ги подкрепим чрез предоставяне на храни, което аз все още разглеждам като централна задача на селскостопанската политика.

Смятам, че предложените от нас промени са във вярната посока. Мисля, че разпоредбите са разумни и добре балансирани. Програмата, когато надяваме се премине и през гласуването в Парламента, ще бъде в състояние да посрещне предизвикателствата на бъдещето. Едва ли някой ще ѝ се противопостави в условията на рязко повишаване на безработицата в цяла Европа, което води до увеличаване на броя на хората, изложени на риска от бедност. Затова очаквам гласовете на този изключително отговорен Парламент.

Czesław Adam Siekierski, докладчик. – (PL) Бих искал да коментирам някои от повдигнатите въпроси. Първо, казах, че съм против съфинансирането, но също така подчертах, че в момента се намираме в период на икономическа криза и че броят на бедните и безработните хора нараства. През 2011 г. или 2012 г. ще направим оценка на програмата и тогава ще помислим дали да продължим със съфинансиране. Нека си дадем време и не правим това в условията на криза.

Второ, споделям гледната точка на члена на Комисията, че е трудно да се ограничим с разпределяне само на храна, произведена в ЕС, защото това ще повиши разходите и ще увеличи административната страна на програмата. Трето, нека последваме примера на САЩ, където съгласно Закона за селското стопанство големи суми бяха заделени за подпомагане на земеделците чрез финансиране на безплатни карти за ЕВТ (превод на помощи по електронен път. Четвърто, призовавам страните, които не участват в програмата, да се присъединят. Програмата е отворена. Пето, средствата, отпуснати за тази програма, не ограничават достъпа на земеделските производители до Общата селскостопанска политика (ОСП), защото имаме икономии от ОСП.

И накрая, бих искал да се върнем към корените. Както знаем, целите на ОСП бяха формулирани от Договорите от Рим. В тях се посочва необходимостта да се осигури достъп на обществото до хранителни продукти на разумни цени и да се гарантира на хората, занимаващи се със селско стопанство, подходящо ниво на доходите. Можем да кажем, че това са, на първо място, производствени задачи, които определят количеството продукция, а това е съществено. Второ, това са и социални задачи, защото говорим за разумни цени, така че потребителите да могат да си позволят хранителни продукти и по този начин Договорът от Рим определя ясни социални цели. И трето, има и икономически цели, свързани с гарантиране на подходящо ниво на доходите на земеделските производители.

Ако говорим за достъпни цени за бедния, често безработен потребител, храната следва да бъде достъпна на значително по-ниски цени или просто доставяна безплатно, естествено по специални програми и при конкретни условия. Накратко, следва да се каже, че ОСП също така включва определени елементи на социална политика.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в 12,00 ч.

Писмени декларации (член 142)

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), в писмена форма. – (PL) Докладът на г-н Siekierski относно разпределянето на храна на най-нуждаещите се лица повдига теми, третиращи от регламентите на Съвета, отнасящи се до финансирането на Общата селскостопанска политика и до конкретните разпоредби по този въпрос. Намираме се в ситуация, при която се оказва, че вътре в Европейския съюз съществуват големи области на бедност и недоимък. Засегнатите най-често са хора от селата и малките градове и това включва и много

деца. Според официалната статистика около 80 милиона европейци живеят под прага на бедността. Опасяваме се, че сегашната криза и растящата безработица ще увеличават тази тревожна цифра.

Фактът, че сумата, отпусната от програмата за хранителни помощи за най-бедните жители на ЕС, ще нарасне от 305 милиона EUR на 500 милиона EUR сам по себе си е добър знак. Смятам обаче, че е необходимо да се направят промени в системите в държавите-членки, за да се поправи или поне значително да се ограничи това срамно положение. Основната причина за нищетата е безработицата и прекомерно високите цени на храните (нека само сравним възнагражденията, получавани от земеделските производители за техните продукти, с цените на дребно в магазините). Системата ни за социално подпомагане също далеч не е безупречна.

И накрая, бих искал да подчертая много ясно, че е съществено храната, използвана за целите на програмата за помощи, да е с добро качество, в идеалния случай да е прясна и да идва от местни земеделски стопанства.

3. Колективна защита на потребителите (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на Комисията: Колективна защита на потребителите.

Meglena Kuneva, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, както знаете още от началото на моя мандат защитата на потребителите е на челно място в списъка ми с приоритети. Мисля, че материалните права имат сила само когато са подкрепени от правораздаването и ефективната защита на потребителите. Все по-често много потребители губят в резултат на повтарящи се или подобни незаконни практики на търговците и не получават защита.

Комисията проучи проблема, с който се сблъскват потребителите при търсене на защита при масови искове. Поръчахме изследвания, обсъдихме въпроса със заинтересованите страни, проведохме проучвания и консултация в интернет и наскоро публикувахме зелена книга, за която получихме повече от 170 отговора.

Макар консултацията официално да приключи на 1 март 2009 г., продължават да пристигат коментари и вече мога да ви кажа, че колкото повече доказателства събираме, толкова повече се убеждаваме, че проблем има. Ето защо трябва да намерим решение в интерес на правосъдието и една здрава европейска икономика.

Зелената книга относно колективната защита на потребителите предлага различни начини за справяне с проблема. Предварителният анализ на получените отговори показва, че заинтересованите страни оценяват сегашното положение при защитата на потребителите в държавите-членки като незадоволително. Има консенсус относно необходимостта от по-нататъшни действия за постигане на ефективна защита на потребителите и оттам за възвръщане на доверието им към пазара.

Организациите на потребителите подкрепят обвързващите мерки на съдебната система за колективна защита на потребителите във всички държави-членки в съчетание с други възможности, като например разширяване на съществуващите механизми за алтернативно разрешаване на спорове (АРС) и по отношение на колективните искове. Бизнесът би се отнесъл благосклонно към механизмите на АРС.

След няколко седмици, след като анализираме подробно всички реакции, ще публикуваме отговорите, заедно с обобщение на обратната информация, която получихме, и преди лятото ще очертаем различните пътища за работа по проблема на масовите искове. Това няма да бъде просто повторение на четирите опции от зелената книга. Мисленето ни се развива в светлината на отговорите в консултациите по зелената книга. Опирайки се на резултата от всички консултации, Комисията внимателно ще разгледа икономическото и социално въздействие върху заинтересованите страни, включително разходите и ползите, свързани с възможните варианти. На 29 май ще проведем заседание, на което ще споделим нашите предварителни заключения със заинтересованите страни.

Нека подчертая, че какъвто и начин да изберем, няма да вървим по пътя на американския опит. Вместо това ще следваме нашите европейски правни култури и ще вземем предвид натрупания опит от държавите-членки. След като станат ясни възможните варианти, Европейският парламент, държавите-членки и заинтересованите страни ще бъдат убедени, както съм и аз, че не само имаме проблем, но и че ефективно решение трябва и може да бъде намерено на европейско равнище.

Защо трябва уважавани предприятия да страдат по вина на нечестни конкуренти, които печелят, когато потребителите не са обезщетени? Подчертавам „обезщетени“. Това е и самата същност на защитата на потребителите, към която ние се стремим. Защо потребителите трябва да се откажат от законните си очаквания за обезщетение и защо обществото трябва да се примирява с белите полета в социалната защита и правосъдието?

Сигурна съм, че ще намерим решение, което да намери точния баланс между подобряването на достъпа на потребителите до защита и избягването на неоснователни искове. Ефективната защита ще укрепи доверието на потребителите към вътрешния пазар и към това, което Европа може да направи за тях. Това е особено важно в суровата реалност на днешната икономическа и финансова криза. Както ви е известно, идните месеци ще бъдат белязани от много институционални промени и това може да повлияе върху срока и представянето на нашата разработка относно колективната защита.

Колкото до поетата от Комисията инициатива по исковете във връзка с вредите вследствие на нарушения на европейските антигръстови правила, мога да ви уверя, че Комисията споделя гледната точка на Парламента, че двете инициативи, свързани с колективната защита на потребителите, следва да бъдат съгласувани. Наистина, да бъдат съгласувани не означава, че различните политически инициативи трябва да използват едни и същи инструменти, за да постигнат едни и същи цели. Мога също така да ви уверя, че оставам лично ангажирана с този въпрос и ще продължа да работя по него до края на мандата си със същата енергия и убеденост, каквито съм влагала и до момента и, разбира се, с любезната помощ и подкрепа на Парламента.

Malcolm Harbour, *от името на групата PPE-DE.* – (EN) Г-н председател, удоволствие е да посрещнем отново члена на Комисията Кунева в Парламента. Г-жо член на Комисията, мога само да си послужа с Вашите собствени думи за Вашата енергия и убеденост в защита на интересите на потребителите, на които, мисля, нашата страна на залата и всички членове на нашата комисия се възхищаваме. Имате нашата силна подкрепа да продължите работата си.

Що се отнася до предложението за колективна защита, мисля, че вървите по абсолютно правилния път. Винаги сме казвали, че това е изключително сложен въпрос. Той включва мерки не само на европейско равнище, но също така и много трудни въпроси за обвързване с националните и регионалните законодателства и преди всичко, както Вие отбелязахте, потребителят трябва да бъде в центъра на вниманието.

Вие бяхте наистина последователна, като казахте, че доверието на потребителя във вътрешния пазар и трансграничната търговия е един от основните въпроси, които трябва да бъдат повдигнати, защото в противен случай потребителите не получават правата си за достъп и възможност да използват и упражнят своя избор през границите. Смятам, че това е същността на Вашето изказване днес.

Преди всичко, мисля, че намирането на точния момент и сложността на решенията са от значение, тъй като вие предложихте широк спектър от решения, но е съвсем ясно, че решения, които могат да включват някои нови съдебни механизми на европейско равнище, със сигурност ще отнемат много повече време и потенциално ще бъдат по-спорни, отколкото ако изберем някои от алтернативните мерки за разрешаване на спорове или също така използваме съществуващите мерки за сътрудничество с потребителите, които са въведени. Мисля, че всички ние в тази комисия си спомняме, че всъщност засиленото сътрудничество с потребителите бе аспект, поставен от нашата комисия в предишния Парламент и бихме искали то да стане по-ефективно. Смятам, че това е едно средство, което може да се използва, за да се даде на потребителите тази защита, която търсим, не само по отношение на колективните искове, но и по отношение на възможността сами да се справят с трансграничните искове много по-ефективно. Ако осъзнаем този приоритет, точния момент и бързината, за да се предложат най-добрите решения скоро, мисля, че това е начинът, който Ви препоръчвам да обмислите за по-нататъшните си действия.

Evelyne Gebhardt, *от името на групата PSE.* – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, благодаря Ви че поехте инициативата на групата на социалистите в Европейския парламент и се заехте с темата, тъй като този въпрос е важен за гражданите.

Тук е мобилният ми телефон. Чух от много млади хора, че имат много проблеми, защото заради един или друг договор, който са сключили съвсем без да желаят – за мелодии на звънене, например – всеки месец им се удържат суми в течение на пет, шест, седем, осем месеца. Никой няма да се обърне към съда за 5 EUR, но ако на милиони граждани им се случи същото, а предприятието незаслужено прибере 5 милиона EUR, имаме случай на нелоялна конкуренция по отношение на онези конкуренти в Европейския съюз, които постъпват коректно. Поради тази причина е много важно да се занимаем с въпроса.

Също така обаче е важно за хората, за младите хора, за родителите, които се изправят срещу това, да получат правни инструменти, които реално да подобрят позицията им. Във време, в което Европа израства заедно, когато хората пазаруват в интернет, е важно да направим тези инструменти трансгранични, за да могат те наистина да бъдат използвани правилно. Затова по мое мнение на моята група именно колективните действия, предвидени в инструментите, трябва със сигурност да бъдат проучени с цел да се установи дали могат да бъдат използвани в Европейския съюз. Както и Вие обаче казахте, г-жо член на Комисията, трябва да създадем тези инструменти по такъв начин, че да не допуснем крайностите, които например се наблюдават в САЩ, а вместо

това да ги пригодим към нашата правна система. Трябва да работим по това и искаме да придвижим въпроса в идните месеци.

Г-жо член на Комисията, знаете, че сме на Ваша страна по този въпрос. Когато става дума гражданите да упражнят своите права, ние, социалдемократите, винаги се включваме.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, много благодарим за възможността да участваме в това разискване. Радвам се, г-жо Кунева, че по молба на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи Вие съдействахте предложението на ГД „Конкуренция“ относно колективната защита, което първоначално предвиждаше този въпрос да се регулира според практиката в САЩ, да бъде развито, прилагайки хоризонтален подход и всички в Европейския съюз – малки и средни предприятия, потребители, работници и предприемачи реално да бъдат третирани еднакво. Това е важна стъпка, която ние искаме да подкрепим по един много конструктивен и позитивен начин.

Наясно сме, че в много отделни случаи, разбира се, един иск на равнище Общност за упражняване на колективни права ще се окаже много по-успешен от един индивидуален иск. Оставаме убедени обаче, че най-добрата защита за потребителите в случаите на по-малки искове не е колективната защита, а публичното предявяване на такива искове, например разглеждане на иск според германския закон срещу нечестната конкуренция, тъй като отделните потребители много внимателно ще се замислят дали да повдигнат колективен иск с адвокат за 4,99 EUR или дали няма да е по-ползено, ако например тази искове постоянно се наблюдават публично от омбудсман и с подходящи средства се налага изпълнението им. По този начин, във връзка с въпроса как да свържем тези два елемента, аз смятам, че трябва да обмислим внимателно как можем да помогнем на потребителите най-ефективно, защото те често пъти нямат време да отидат при адвокат, но пък искат да намерят помощ бързо и лесно.

Второто нещо, което според мен е важно – и тук също Вашата генерална дирекция е свършила много добра работа – е, че най-интересният елемент беше едно обсъждане в Баварското представителство в Брюксел, при което, в отговор на въпроса дали чрез европейските правни средства можем реално да изключим типа колективна защита, прилаган в САЩ, представител на Вашата генерална дирекция ясно заяви „не, не можем“. Това по наше мнение означава, че не трябва да пренебрегваме този модел напълно. Трябва да продължим да го обсъждаме, но да го правим много внимателно и да включим държавите-членки и техните правни възможности в дискусиата, за да можем в края на краищата да постигнем това, което всички искаме, а това е един истински европейски модел, особено привлекателен за потребителите, който също така защитава малките и средни предприятия.

Arlene McCarthy (PSE). – (EN) Г-н председател, знам, че членът на Комисията е наясно, че утре 4 000 потребители ще отидат във Върховния съд на Обединеното кралство да търсят компенсация за тежки алергични реакции, болнично лечение и смърт вследствие на използването на химикал в дивани и домашни потреби, който сега е забранен в ЕС. Франция, Швеция и Полша също съобщиха за подобни случаи и увреждания. В Европа има може би много хиляди потребители, тежко пострадали от този токсичен химикал.

Считам, че гражданите ще подкрепят намеса на европейско равнище, като виждат, че тя наистина е в помощ на потребителите по реални проблеми. Истинска помощ в такива случаи означава да им дадем право да действат колективно, навсякъде където купуват стоки и услуги. Така че нашата комисия започна онлайн консултация по предложението на Комисията относно правата на потребителите. Получихме много отговори, много от които – и от предприятията, и от потребителите – очертаха нуждата от ефективен достъп до трансгранични мерки и защита.

Мисля, че има достатъчно случаи като този с токсичния диван с достатъчно необорими доказателства, потвърждаващи, че е необходим набор от възможности за колективна защита, не само за да се подобри достъпът до правосъдие, но и за да бъдат възпрени незаконните или нечестните делови практики. В нашата комисия искаме, разбира се, потребителите да имат достъп до евтини, достъпни средства за защита, като механизмите за алтернативно разрешаване на спорове, но считам, че днешното разискване е преди всичко за намиране на практически начини да се окаже истинска помощ на нашите потребители и граждани, да се уверим, че те ще получат честна сделка, истинска защита и истинско обезщетение.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, бих искал да започна, като заявя, че ние също принципно приветстваме предложението на Европейската комисия и Зелената книга.

Както казаха предишните оратори, без съмнение сме свидетели на „масов“ феномен, при който голям брой хора търпят сравнително малки загуби. Отделните загуби са малки, но взети в съвкупност образуват сума,

която като цяло е голяма. Нуждаем се от средство за справяне с този проблем. По мое мнение е правилно да помислим над такъв въпрос.

С оглед на положителните страни, аз също силно приветствам факта, че в своята Зелена книга Генерална дирекция „Здравеопазване и защита на потребителите“ определено е наблегнала на въпроса за механизмите за алтернативно разрешаване на спорове. Това е доста различно от Бялата книга на Генерална дирекция „Конкуренция“, която също беше разисквана вчера в залата и която до момента напълно игнорира възможността за механизми за извънсъдебно решаване на спорове. Смятам, че Генерална дирекция „Здравеопазване и защита на потребителите“ е отишла по-напред в своята Зелена книга, отколкото членовете на Генерална дирекция „Конкуренция“.

Бих искал обаче да изясня еднозначно две неща, които по мое мнение определено следва да бъдат разглеждани като критични бележки. След няколко минути по обяд Парламентът ще приеме доклада ми относно Бялата книга на Генерална дирекция „Конкуренция“. С огромно мнозинство в залата ние ще изискаме Европейската комисия да избере хоризонтален подход при решаването на този въпрос.

Работата не бива да приключва със секторни инструменти: един за сферата на защита на потребителите, друг за сферата на антитръстовото право, трети за капиталовия пазар, може би още един за околната среда, а защо не и още един за социалните въпроси, всички противоречащи си взаимно, всички навлизащи в правните системи на държавите-членки и в края на краищата водещи до правна бъркотия, която вече не може да бъде овладяна от нито един практикуващ адвокат. Често сме виждали такива примери в миналото. Спомням си за разискването по Директивата за професионалните квалификации, която също по-късно обединихме в единен инструмент, защото раздробяването вече бе неуправляемо. Комисията не следва да повтаря същата грешка и в този случай. Тя следва да се застъпи за хоризонталния подход от самото начало. Това е категоричната позиция на Парламента, както ще се види след няколко минути.

И едно последно нещо. Горещо приветствам факта, че постигнахме съгласие, че не искаме индустрия на исковете по американски модел с оборот 240 милиарда USD годишно, от която в крайна сметка печелят само адвокатите, а потребителите не получават абсолютно нищо. Ние искаме истинско върховенство на закона в Европа, да запазим нашата традиционна система и нашето разбиране на закона.

Martí Grau i Segú (PSE). – (ES) Г-н председател, в един пазар без граници като Европа е важно както да осигурим здравословна конкуренция, така и енергично да предпазваме потребителите.

През последния половин век търговските бариери пред стоките паднаха, но в по-голямата си част тези бариери още стоят пред потребителите.

За неправомерните търговски практики често не се съобщава от потребителите, нито те биват преследвани от потребителските организации поради ясното съзнание, че е трудно да се получи компенсация.

Колективната защита спестява усилия, когато са засегнати много хора и предлага много по-добър шанс за постигане на споразумение за компенсация. Поради трансграничното естество на голяма част от стопанските сделки в Европейския съюз, правото на колективни действия не може да бъде ограничено в национални граници.

Нуждаем се от истинска инициатива, обхващаща цяла Европа, която би донесла определена степен на хармонизация или уеднаквяване между националните системи, за да бъдат те ефективни. Избраният модел трябва да има за цел да осигури лесен достъп на потребителите до системата и да избягва раздуването на разходите и бюрократията.

Затова считам, че трябва да дадем приоритет на процедурите за алтернативно разрешаване на спорове, тъй като те предлагат повече гъвкавост, както и по-опростени и не толкова скъпи правни процедури.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, в залата има широк консенсус по въпроса да осигурим по-добра защита на потребителите, особено когато в случаите на малки загуби за хората, големият брой на тези загуби създава проблем, тъй като те не виждат възможност да повдигнат смислен индивидуален иск. Въпросът е как следва да бъде организирана защитата на потребителите и нейното усъвършенстване? В тази връзка смятам за наистина важно – и съм много благодарен на Комисията за това – ние решително да заявим, че желаем да изследваме всички алтернативи и всички аспекти на тази сложна тема и само след внимателно обмисляне да изберем решенията.

Бих искал да обърна внимание на един аспект в този контекст, който все още не е споменаван. Разбрахме – и за в бъдеще може би тези случаи ще зачестяват – че за много неправителствени организации и сдружения за

защита на потребителите възможността за организиране на масови иски се превръща в част от маркетинга им. Тази опасност следва да бъде включена съвсем целенасочено в нашите обсъждания, за да не се окаже накрая, че помагаме на тези, които не се нуждаят от помощ, а изоставяме онези, които се нуждаят от помощ.

Meglena Kuneva, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, бих искала да благодаря за всички ценни мнения. До известна степен съм запозната с повечето от тях, защото сме обсъждали точка по точка повечето важни аспекти на вашите опасения и надежди за колективна защита в Европа.

Бих искала още веднъж да повторя, че и аз като вас не желая в европейската култура да бъде въведен груповият иск в стил САЩ. Знам, че това е една от най-важните ви грижи. Както спомена и г-жа McCarthy, става въпрос за вредите. Това вече се случва в Обединеното кралство, но няма нищо общо с това, което обсъждаме и което аз предлагам като бъдещи наши стъпки в тази посока.

В този смисъл бих искала да подчертая следното. Проверка дали има истинска нужда от колективна защита: да, правим го и ще продължим да го правим и след зелената книга. Спазване на конституционните ограничения: да. Избягване на групови иски в стил САЩ: да. Осигуряване на обезщетение за вредите, включително всички разноски, направени от потребителя, но в същото време изключване на всякакъв елемент на обезщетения с наказателен характер: да, това имаме предвид. Възпиране на неоснователните иски, както препоръча г-н Rack: да. Насърчаване на схемите за алтернативно разрешаване на спорове: разбира се, защото те изискват по-малко време, по-достъпни са и са по-лесни и за потребителите, и за предприятията, а също така са в съответствие с принципа на субсидиарността.

С тези няколко думи искам да кажа, че напълно съзнаваме предизвикателствата и сме готови да ги посрещнем, и да направим едно добро предложение, стъпка по стъпка, постигайки консенсус и общо разбирателство с вас.

Това, което дълбоко оценявам днес е, че всички ние разбираме, че имаме проблем и сме готови да се заемем с него. Това е една наистина добра отправна точка за следващия етап на разискванията. Тъй като сме изправени пред предизвикателство, искам особено да подчертая това, което спомена г-н Lehne – общия подход, хоризонталния подход с члена на Комисията Крус. Госпожа Крус и аз, както и нашите съответни служби сме в много близко сътрудничество с цел да осигурим последователност и взаимно допълване на нашите инициативи.

Принципът на последователност не изключва непременно възможността за специфични ситуации да се изискват специфични решения. Всяка от двете инициативи има отделна насоченост. Докато зелената книга на потребителя се занимава с обезщетенията за нарушения на правото за защита на потребителя, бялата книга за конкуренцията третира нарушенията на правото за конкуренцията. Друга основна разлика между двете инициативи е това, че докато зелената книга на потребителя обхваща защитата само на потребителите, механизмът за защита в бялата книга за конкуренцията е предназначен да помага и на потребителите, и на предприятията.

И така, моето предизвикателство е да постигна ефективна защита за нашите потребители и така да възстановя тяхното доверие в пазара. От предишни разисквания знам, че Европейският парламент ни подкрепя в усилията да постигнем тази цел. Нека подчертая отново, че Парламентът, заедно с държавите-членки и заинтересованите страни ще се убедят не само, че имаме проблем, но и че ефективно и балансирано решение трябва и може да бъде намерено на европейско равнище.

Искам да ви благодаря за това плодотворно разискване и за вашите ценни мнения. Очаквам да работя с вас по този въпрос и през следващите месеци.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени декларации (член 142)

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Искам да приветствам усилията на Европейската комисия да подобри методите, които потребителите могат да използват за упражняване на правата си в цяла Европа. Вариантите, представени в Зелената книга трябва да бъдат обсъдени в подробности. Но едно вече е сигурно: вариант № 4, който ще въведе група действия от типа, при който присъединяването към процедурата е изрично, предлагащ на потребителските организации дял от плащаните обезщетения, не е издържан (изпълним).

Ако искаме на повишим доверието на потребителите към вътрешния пазар, трябва да разгледаме комбинацията от варианти 2 и 3. С други думи, трябва да създадем европейска мрежа от национални изпълнителни обществени

органи, които да имат повече права ефективно да се намесват в случаите на международни искиове (зад граница). Освен това трябва да преразгледаме механизмите за алтернативно разрешаване на съществуващите спорове и ако е необходимо, да въведем нов механизъм, който ще даде възможност за по-ефективно прилагане (упражняване) на правата на потребителите и извън съда.

Бих искал да приключа, като подчертая необходимостта да осигурим възприемане на хоризонталния подход относно механизма на колективна защита, избягвайки разпробяването въз основа на националните законодателства и въвеждайки единен, общ инструмент за всички държави-членки.

(Заседанието прекъснато в 11,35 ч., се възобновява в 12,05 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА г-н ONESTA

Заместник-председател

4. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е време за гласуване.

(За резултатите и други подробности от гласуванията: вж. протокола)

*

* *

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Г-н председател, само няколко думи, докато колегите заемат местата си.

Променихме правилата на процедурата, тъй като изгубихме прекалено много време в безплодни разисквания и решихме да не провеждаме това по доклада Auker. Загубихме над половин час, без да направим нищо, а можехме да си уплътним времето много по-добре в разисквания относно текста, който е от голямо значение за гражданите.

Председател. – Коментарът Ви ще бъде предаден на компетентните структури.

*

* *

4.1. Бяла книга относно исковите за обезщетение за вреди при нарушаване на антитръстовите правила на ЕО (A6-0123/2009, Klaus-Heiner Lehne) (гласуване)

4.2. Разпределяне на храна на най-нуждаещите се лица в Общността (изменение на „Общ регламент за ООП“) (A6-0091/2009, Czesław Adam Siekierski) (гласуване)

-Преди гласуването

Czesław Adam Siekierski, докладчик. – (PL) Г- председател, чрез приемането на днешния доклад относно програмата за разпределянето на храна на най-нуждаещите се лица в Общността ще дадем положителен знак на нашите граждани, че Европейският съюз подкрепя най-нуждаещите се и най-бедните жители на Общността с безплатна храна. Програмата за разпределяне на храна, както програмите „Плодове в училище“ и „Мляко в училище“ променят отношението към ЕС и с това той става по-приятелски настроен и по-близък до две важни социални групи – лишените от добри условия за живот и младите хора. По тази причина ви моля да гласувате в подкрепа на този доклад. Чрез това си действие ще покажем, че Европейският парламент е близък до хората и техните проблеми.

(Ръкопляскания)

4.3. Относно Споразумение за свободна търговия между ЕС и Индия (A6-0131/2009, Sajjad Karim) (гласуване)

4.4. Социална отговорност при подизпълнителите във веригата на производство (A6-0065/2009, Lasse Lehtinen) (гласуване)

4.5. Цени на хранителните стоки в Европа (A6-0094/2009, Katerina Batzeli) (гласуване)

- *Преди гласуването*

Katerina Batzeli, докладчик. – (EL) Г-н председател, би било много интересно, ако можехме да сравним гласуването на доклада на комисията по земеделие и развитие на селските райони и алтернативните предложения за обща резолюция от 40 членове на Европейския парламент и групата на Алианс на либералите и демократите за Европа. Бихме открили:

- първо, че общо в 15 предложения са внесени изменения без да има някакво послание;

- второ, освен и отвъд въпроса за количеството, има и политически въпрос, тъй като има алтернативно предложение, което заличава всяко упоменаване на ролята и отговорността на големите вериги за търговия на дребно и едро;

- трето, че писмената декларация на Европейския парламент с нейните 439 подписа на членове на ЕП, които искат отраслите да бъдат контролирани и да действат правилно, отпада поради неявяване;

- четвърто, че всички нечестни търговски политики са заличени или разкрасени и се стига дотам, да се отказва препоръката за създаване на база данни за цяла Европа с цените на производители и цените за потребители, която да е достъпна за всички граждани и потребители.

Целта на комисията по земеделие и на Групата на високо равнище е да проучи конкурентните практики и прозрачността на вътрешния пазар в хранителния сектор. Днес всички ще бъдем оценявани.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Г-н председател, това твърдение все пак е удивително.

Аз само исках да кажа на моите колеги, че съм един от авторите на алтернативната резолюция. Ние сме в Европейския съюз, а не в Съветския съюз.

(Ръкопляскания)

Председател. – Г-жо Lulling, сигурен съм, че тази подробност не е убегнала на членовете на Парламента, но аз дадох думата на нашия докладчик, защото тя нямаше възможност да се изкаже по време на разискванията. Както знаете, тя има право на две минути, така че докладчикът има две минути пълна свобода. Това бе спазено.

4.6. Въздействието на засиленото жилищно строителство в Испания върху индивидуалните права на европейските граждани, върху околната среда и прилагането на правото на ЕС (A6-0082/2009, Margrete Auken) (гласуване)

- *Преди гласуването*

Michael Cashman (PSE). – (EN) Г-н председател, искам да информирам Парламента относно един принципен въпрос. Аз искам да оттегля името си от алтернативното предложение на групата на социалистите за резолюция относно доклада Auken. Освен това след петгодишна работа по този въпрос искам да информирам колегите, че ще гласувам против двете алтернативни предложения и ще подкрепя доклада Auken.

(Ръкопляскания)

Margrete Auken, докладчик. – (DA) Г-н председател, госпожи и господа, граждани на Европейския съюз, този доклад е резултат от обширната работа на комисията по петиции с участието на членове от всички политически групи. Искам да благодаря както на председателя, така и на докладчиците в сянка за тяхната отлична работа. Като докладчик по становище на комисията аз искрено се ангажирах с този въпрос, който, разбира се, имаше огромно въздействие върху живота на десетки хиляди граждани на Европейския съюз, живеещи в Испания, и оказва влияние както на селските райони, така и на икономиката на Испания. Докладът сега бе одобрен от комисията с мнозинство от две трети от членовете ѝ. Той представлява изчерпателен текст, в който се прави разграничение между множеството различни аспекти на урбанизацията в Испания.

Съществува проблем с основните права на европейските граждани, които включват правото на законно придобита собственост. Европейският парламент вече се е ангажирал да зачита тези права, а всички държави-членки са задължени да ги спазват. Налице е проблем с катастрофалното въздействие на масовата урбанизация върху околната среда, по-конкретно върху крайбрежните зони и испанските острови, но също така и върху други райони, като например около Мадрид. Съществува проблемът с обновения испански Закон за крайбрежната ивица от 1988 г., по силата на който на много хора може да бъде отказано правото да живеят в собствените си домове, а в някои случаи се стига дори до разрушаване на домовете им. Освен това съществува и проблемът с хилядите къщи, за които се предполага, че са незаконни, построени с одобрението на общините, но впоследствие обявени за незаконни. По този начин невинният купувач става жертва на корупционни практики в областта на урбанизацията. Накрая, налице е и проблемът с липсата на правна сигурност и подходящо обезщетение за жертвите на скандали във връзка със собственост.

Аз нямам съмнение по отношение на това, кой носи отговорността за тези масови посегателства и съжалявам, че нарушенията, извършени от общинските и регионалните органи, подкопават опитите на много други за постигане на устойчиво развитие, при което стабилната икономика върви ръка за ръка със зачитане на изискванията по отношение на околната среда и за запазване на културното наследство. Докладът заслужава подходящо разискване, в което всички мнения да бъдат чути. Недопустимо е нашите нови правила да попречат на това. Тези правила трябва да бъдат променени възможно най-скоро, особено когато става въпрос за доклади, свързани с жалби на европейски граждани. Аз ви моля да отхвърлите двете алтернативни резолюции. Независимо че се основават на моя доклад, те не са обективни. Те не отразяват подробните и реални оценки, гласувани от комисията.

4.7. Състояние на трансатлантическите отношения след изборите в САЩ. (A6-0114/2009, Francisco José Millán Mon) (гласуване)

4.8. Временно търговско споразумение с Туркменистан (гласуване)

- *Преди гласуването*

Daniel Caspary, *от името на групата PPE-DE – (DE)* Г-н председател, госпожи и господа, в съответствие с член 170, параграф 4 от правилника, от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи аз отправям искане за отлагане на окончателното гласуване на резолюцията до следващото пленарно заседание.

На вчерашното разискване стана ясно, че мнозинството от Парламента ще се съгласи с подписването на временно споразумение, дори и да не желае това. Много колеги се надяват, че след години на безизходица споразумението ще създаде възможности за провеждане на диалог на друго равнище между Европейския съюз и Туркменистан. За повечето от членовете на Парламента обаче е важно да не даваме прекалена свобода на Комисията и Съвета. Като Парламент ние се нуждаем от гаранции от Комисията и Съвета, че ако положението с правата на човека продължи да се влошава, по искане на Парламента споразумението ще бъде сериозно преразгледано и прилагането му отменено. За съжаление, вчера Комисията прие условно това искане, а Съветът изобщо не го прие. Ето защо от името на моята група аз искам и двете окончателни гласувания да бъдат отложени, докато не получим съответните обещания от Съвета и Комисията.

(Ръкопляскания)

Председател. – В съответствие с член 170, параграф 4 от правилника току-що се изказа политическа група. Следвайки процедурата, аз отправям въпрос дали има оратор, който иска да се изкаже в подкрепа на искането или против него.

Jan Marinus Wiersma, *от името на групата PSE. – (EN)* Г-н председател, аз съм напълно съгласен с нашия колега г-н Caspary, че ние следва да отложим не само окончателното гласуване на резолюцията, но и окончателното гласуване на неговия доклад – доклада за споразумението – защото при вчерашното разискване стана съвсем ясно, че Съветът, по-конкретно, не е готов да даде на Парламента достатъчно възможности действително да наблюдава ситуацията в Туркменистан и да оказва въздействие въз основа на такова споразумение. Тъй като не получихме достатъчно гаранции, ние също подкрепяме предложението на г-н Caspary за отлагане на тези гласувания.

Председател. – Поставям на гласуване искането за отлагане на окончателното гласуване.

(Парламентът решава да отложи окончателното гласуване)

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, искането беше само за отлагане на окончателните гласувания, а не на гласуването на измененията.

Председател. – Ние не получихме тази информация в службите. В такъв случай следва да се отложи само окончателното гласуване. Следва да посоча, че първо ще гласуваме измененията.

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, моето искане беше за отлагане само на двете окончателни гласувания, а да гласуваме за измененията, така че на предстоящите пленарни заседания да проведем само окончателните гласувания.

Председател. – Всъщност, това съвсем не беше информацията, която получиха службите, но ние, разбира се, ще се съгласим с нашия докладчик.

Затова, ако съм разбрал правилно, ще гласуваме за измененията на доклада относно временното търговско споразумение с Туркменистан, а не относно Вашия доклад. След това ще спрем преди окончателното гласуване.

– *Преди гласуването на изменение 2*

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, отличното изменение, внесено от моята група, което ще ни позволи да имаме действително влияние в областта на правата на човека, ще бъде още по-добро, ако заменим „изгледите за подписване на споразумението“ с „изгледите за финализиране на процеса на ратифициране на споразумението“, което е подходящата формулировка.

Председател. – Това е правен въпрос.

Бих ли могъл да помоля членовете на Парламента, които са против, да се изправят?

Не виждам да стоят изправени 40 членове на Парламента. Следователно трябва да включим казаното от г-жа Flautre и сега ще запишем този параграф като изменен вследствие на устно предложение.

(Устното предложение за изменение се приема)

4.9. Временно търговско споразумение с Туркменистан. (A6-0085/2006, Daniel Caspary) (гласуване)

– *След гласуването на изменение 1*

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Г-н председател, имам чувството, че Вие проведохте гласуване за доклада Caspary, а изменението, внесено от моята група, беше отхвърлено. Аз самият гласувах против, защото бях в списъка за гласуване за предишния доклад. Смятам, че трябва да гласуваме отново за доклада Caspary, за който имаше само едно изменение, и след това да не провеждаме окончателно гласуване.

(Парламентът одобрява искането на г-н Goebbels за повторно провеждане на гласуването)

4.10. Укрепване на сигурността и основните свободи в интернет (A6-0103/2009, Stavros Lambrinidis) (гласуване)

– *Преди гласуването*

Stavros Lambrinidis, докладчик. – (EN) Г-н председател, аз благодаря на всички за подкрепата. Обърква ме само един малък въпрос. Устното предложение за изменение е в списъка за гласуване, но никой не се изправи, за да го подкрепи. Това означава ли, че е отпаднало и изобщо не е стигнало до гласуване? Правилно ли съм разбрал?

Председател. – Аз мога да потвърдя, че когато следва да се приеме устно предложение за изменение, то трябва да бъде изразено устно, а случаят не е такъв, независимо от моето искане. Следователно Вие сте ме разбрали отлично.

4.11. Стратегия на Европейския съюз за подобряване на разглобяването на кораби за скрап (гласуване)

Председател. – Времето за гласуване приключи.

5. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

- Доклад: Czesław Adam Siekierski (A6-0091/2009)

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) За 22 години съществуване програмата за разпределяне на храна на най-нуждаещите се в Общността допринесе за осъществяването на две от главните цели на Общата селскостопанска политика (ОСП) – за стабилизация на пазарите чрез намаляване на интервенционните складове и за осигуряване на необходимите доставки на храни за най-бедните жители на ЕС. Затова аз гласувах в подкрепа на консултантския доклад на г-н Siekierski, в който се разглежда новата програма за осигуряване на храни за най-бедните хора, предложена от Комисията.

През 2009 г. схемата следва да включва сума от 500 милиона EUR, с допълнителни средства от държавите-членки, предназначени за съфинансиране. Г-н председател, точно както Вашите собствени родители наблюдават гласуването днес, ние също имаме гости от регионите Прешов и Нитра в Словакия, и аз искам да ги приветствам с добре дошли в Европейския парламент.

Laima Liucija Andrikienė (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, аз гласувах в подкрепа на доклада на г-н Czesław Siekierski и на нашата резолюция относно разпределяне на храни на най-нуждаещите се лица в Общността.

Докладът и резолюцията са от голямо значение в контекста на финансовата криза и икономическата рецесия. Нарастващата бедност в ЕС, която в някои държави е засегнала около 20 % от населението, показва ясно, че необходимостта от хранителни помощи е доста голяма. При сегашните обстоятелства аз напълно подкрепям позицията на Европейския парламент, че програмата на ЕС за разпределяне на храна, за която са определени почти половин милион евро за намаляване на недохранването и бедността в ЕС, следва да бъде изцяло финансирана от Общността. Искam специално да подчертая значението на предложението на Комисията за подобряване на структурата за подбор на продукти, доставяни в рамките на програмата. Храните следва да бъдат избирани от органите на държавите-членки, съвместно с партньорите от гражданското общество.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Г-н председател, „да нахраним гладните“ е основно задължение и ние трябва да намерим начин, по който да не оставим нито един човек, особено дете, да си легне гладен.

Аз обаче се въздържах от гласуване, защото считам, че промените в схемата наистина нямат смисъл. Общата селскостопанска политика (ОСП) предвижда купуване на храна от трети страни, чиито бедни хора вече са гладни, за да бъдат нахранени нашите бедни хора, докато от друга страна, същата тази ОСП пречи на нашите земеделски производители да произвеждат достатъчно храна за изхранване на бедните в Европа – в това просто няма смисъл. Ние трябва да нахраним бедните, особено в сегашната икономическа криза, и аз ще защитавам промените в схемата, които ще доведат до постигане на тази цел.

- Доклад: Sajjad Karim (A6-0131/2009)

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-н председател, аз гласувах против трите алтернативни резолюции, тъй като считам, че фалшифицираните стоки представляват сериозен проблем и че ние трябва да се стремим да осигуряваме възможно най-добра защита на европейското общество срещу вноса на такива стоки. Това означава да не се казва нищо за икономическите последици от фалшифицирани стоки. Митническите инспектори от ЕС трябва да наблюдават и контролират корабите, акостирали в индийски пристанища, с дестинация Европейския съюз, с което искам да кажа, че контролът и наблюдението трябва да се извършват на индийските пристанища.

Освен това, според мен трябва да съжаляваме, че когато бяха извършени сериозните терористични нападения, изразът използван в Парламента беше „политически групи“, докато всеки знае, че въпросните групи са ислямистки групи.

Председател. – Смятам, че г-н Tannock искаше да се изкаже. Нека ви припомним процедурата, която е различна от процедурата с вдигане на ръка. Вие трябва да се регистрирате, преди да започнат обясненията на вота, но аз ще постъпя по-гъвкаво.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, не знаех за това. Смятах, че само трябва да се махне с ръка в подходящия момент.

Докладът се отличава с качествата на много важен документ. Аз си съставих това мнение в комисията по външни работи. Индия е най-голямата демокрация в света, която сега излиза от период на протекционизъм, продължил с десетилетия, присъединявайки се към световната свободна търговия. Страната понася сравнително твърдо финансовата криза. Щеше да е чудесно, ако между Индия и Европейския съюз, който също е една голяма демократична система, се постигне многостранно търговско споразумение. Това щеше да бъде също така гвоздеи в ковчег на онези, които твърдят, че протекционизмът е решение за бъдеще в световната търговия.

Затова дълбоко съжалявам, че групата на социалистите така измени доклада, че го направи несмислен и неприемлив за онези от нас, които подкрепяме свободната търговия. Индия също дълбоко съжалява с оглед на това, че индийското правителство е вложило голям политически капитал в идеята за одобряване на това споразумение, което щеше да бъде от полза както за Индия, така и за Европа. Ето защо, опасявам се, ние трябваше да гласуваме против него.

- Доклад: **Lasse Lehtinen (A6-0065/2009)**

Jean Marie Beaupuy, от името на групата ALDE. – (FR) Г-н председател, горещо приветствам Вашите родители, които днес присъстват тук. Бих искал и моите да са тук, но това вече не е възможно.

Ние току-що приехме доклада Lehtinen. Това е важна стъпка по отношение на нашите законодателни мерки и аз искрено се надявам, че Комисията ще се вслуша в Парламента във връзка с тях. Ние наистина добре знаем, че навсякъде по света развитието на техническите и организационните аспекти е свързано с нарастващ брой подизпълнители. Беше казано, че служителите в нашите предприятия трябва да имат по-добра защита, а самите предприятия подизпълнители да бъдат равнопоставени с тях, така че да имаме икономика, която работи в естествена хармония.

Ето защо, г-н председател, госпожи и господа, аз искрено се надявам, че Комисията и компетентните служби във всяка държава-членка ще приложат възможно най-скоро съдържанието на доклада по собствена инициатива, с оглед, повтарям отново, служителите да бъдат по-удовлетворени, от една страна, и от друга страна, да се постигне баланс между предприятията подизпълнители.

Elisabeth Schroedter, от името на групата Verts/ALE. – (DE) Г-н председател, аз също приветствам факта, че с алтернативната резолюция ние успяхме да възложим задача на Комисията да представи директива относно отговорността на основните изпълнители в цяла Европа. За основа на настоящото предложение за резолюция послужи докладът Lehtinen и затова голяма част от работата, извършена от комисията и от групите – групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, групата на социалистите в Европейския парламент и от нас, групата на Зелените/Европейски свободен алианс – беше вложена в това решение. Голямото му значение се разбира от факта, че по строителните обекти из цяла Европа може да се види евтина работна сила, а това дори излага на риск безопасността, както показва примерът с финландската ядрена електроцентрала, където подизпълнителите не са спазили правилата на техниката на безопасност.

Ето защо ние спешно се нуждаем от европейска директива, защото в осемте държави-членки на ЕС, които имат изградени схеми за отговорност на основните изпълнители, законите, макар и много ефективни, спират да действат на националната граница. Ако настоящата Комисия не представи такава директива, ние от групата на Зелените сме твърдо решени да превърнем този въпрос в принципен, когато новата Комисия встъпи в длъжност, тъй като искаме безопасност за гражданите и минимални стандарти за работниците. Това може да се постигне само чрез законови разпоредби, схема за отговорност на основните изпълнители. Надявам се, че Комисията ще се съобрази с нашето искане и ще представи директива. В противен случай трябва да се запитаме дали все още заслужава мандата си.

- Доклад: **Katerina Batzeli (A6-0094/2009)**

Christa Klafz (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, аз гласувах против доклада на г-жа Batzeli. По мое мнение в него се поставят под съмнение някои от основните елементи на нашата икономическа система като свободната конкуренция и основните принципи на социалната пазарна икономика.

Ясно е, че трябва да се намерят подходящи мерки за стабилизиране на цените на хранителните продукти, с цел осигуряването на устойчиво селскостопанско производство. Трябва да се сложи край на практиките, които изкривяват конкуренцията. Наличието на общоевропейска база данни обаче, съдържаща референтни цени за стоките и суровините, ще доведе до повече бюрократични тежести и задължения за докладване, разходите за които ще бъдат пренесени чрез механизмите на търговията към производителите или потребителите. Резултатът ще бъде по-високи крайни цени за потребителите и по-ниски цени за производителите.

Пълната прозрачност на всички фактори, оказващи влияние върху структурата на разходите на предприятията, като разходи за заплати, за електроенергия, покупните и продажните цени, и маржовете на печалбите, биха довели до засилено наблюдение и контрол, и пряка намеса. Това не са целите на социална и свободна Европа. Положението на земеделските производители във веригата на доставката на храни може да се укрепи само чрез сътрудничество и чрез включване на споделената отговорност.

Jim Allister (NI). – (EN) Г-н председател, аз посрещам този доклад като стрелба с лък срещу гигантските супермаркети. Така например Tesco наскоро са съобщили за печалби, възлизащи на 2,8 милиарда GBP, докато производителите на храни в моята страна се борят за препитанието си. Големите супермаркети злоупотребяват със своята покупателна сила, за да намаляват принудително до неустойчиви нива цените за доставчиците и за да налагат, трябва да кажа, несправедливи и едностранни искания като цена за запазване на договора.

Както казва Комисията за защита на конкуренцията в Обединеното кралство, в по-далечна перспектива това ще навреди също толкова и на потребителите, тъй като изборът, наличието и качеството ще бъдат изцедени от пазара. Затова аз подкрепям призива за проучване на пределния марж във веригата на производството и дистрибуцията. Някой някъде печели много добре, но това със сигурност не е производителят.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Г-н председател, аз се въздържах от гласуване на доклада на г-жа Batzeli, но го считам за много полезен принос към бъдещата работа по въпроса относно цените на хранителните стоки. Цените на дребно са много различни от цените, на които производителите продават своите продукти. Контактите между търговията на дребно, която е най-видима за потребителя, и земеделските производители, са много ограничени и когато търсим начини за стабилизиране на цените на хранителните стоки, ние трябва да анализираме цялата верига на разходите от производителя до потребителя. Предлаганата система за договаряне е нереалистична, предвид броя на субектите, действащи на пазара, и ограничава конкуренцията.

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Г-н председател, госпожи и господа, аз гласувах против доклада относно цените на хранителните стоки в Европа, представен от г-жа Batzeli. Докладът се основава на идеята, че свободното определяне на цените на пазара на хранителни стоки е лошо решение и призовава за въвеждане на ценово регулиране в този сектор на икономиката. Тази идея противоречи на здравия разум, като се има предвид и историческия опит на всички посткомунистически държави, включително Чешката република. Ние преживяхме стопроцентова регулация на цените и добре помним какво означава това. Свободното определяне на цените е основата на свободата и демокрацията и всеки опит за ограничаването му ще доведе до тоталитаризъм. През последните години в резултат на свободното определяне на цените в сектора на хранителните стоки се получиха отлични резултати под формата на сравнително ниски цени на храните в целия Европейски съюз. Това доведе също така до широкомащабна модернизация, което осигури на потребителите по-добро качество на по-ниски цени. Съдържащите се в доклада регулаторни мерки ще доведат това положително развитие до пълен застой, резултатът от който ще бъде само по-високи цени на хранителните стоки. Фактът, че в този сектор съществува жестока конкуренция е чудесна новина за потребителя. Онези, чиито разходи са по-високи от пазарните цени, ще трябва да се приспособят към ситуацията или да се оттеглят от пазара. Би било абсурдно техните загуби да се покриват с данъците, платени от потребителите. По тези причини гласувах против доклада.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-н председател, преди всичко искам да кажа, че гласувах против доклада на г-жа Batzeli. Докато го четях, аз се питах дали сме в Европейския съюз или в Съветския съюз, и смятам, че сме в Европейския съюз. Тогава по същество, ние не можем да въведем такъв вид регулиране на цените на хранителните стоки в Европа като цяло.

Нека не забравяме, че ние трябва да гарантираме добра, безопасна и висококачествена храна. Принципът за производство на хранителни стоки на местно ниво е важен и следователно на национално равнище тези въпроси могат да бъдат проучвани по-внимателно.

Аз съм притеснен от факта, че разходите за суровини са се повишили. Цените на торовете и фуражите са се покачили. Търговията взема своя дял и когато например на пазара се появява ръжен хляб, цената му е 3 EUR, от които първоначалният производител, земеделският производител, получава само шест евроцента.

Това не е посоката, в която трябва да вървим. Ето защо ние трябва да обмислим тези въпроси на национално равнище и, преди всичко останало, да въведем система, при която земеделските производители, производителите на хранителни продукти, да могат да оцелеят и при която хората да могат да купуват качествена и здравословна храна на разумна цена. Същността на въпроса трябва да бъде здравословната храна.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, докладът за цените на хранителните стоки, разбира се, не отразява реалната ситуация, а именно, че цените на хранителните стоки в ЕС се поддържат изкуствено високи чрез бруталното съчетаване на европейската бюрокрация, от една страна, със станалата вече прословута Обща селскостопанска политика, от друга страна. Субсидиите за земеделие гарантират финансово подпомагане на неефективните земеделски производители за сметка на европейския данъкоплатец и едновременно с това гарантират, разбира се, задържане на непропорционално високите цени за селскостопанската продукция, които ние като потребители плащаме в супермаркетите и магазините.

Единственото нещо, което Комисията би могла да предприеме, за да се справи с непропорционално високите цени на хранителните стоки, е да съобщи утре, че ще премахне Общата селскостопанска политика. Разбира се обаче, че тя няма да го направи, защото някои държави-членки, и по-специално Франция, се облагодетелстват непропорционално от огромните парични суми, платени от данъкоплатците, които суми се вливат в един неефективен и твърде непропорционален земеделски сектор. Това е единственото нещо, което Комисията следва да направи, но разбира се, те няма да постъпят така.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Г-н председател, Фидел Кастро лежи болен на неговия зноен карибски остров и умира, и то не преждевременно. Когато накрая почине, в света ще останат само две марксистки системи на селското стопанство: колективните стопанства на Северна Корея и Общата селскостопанска политика на Европа – политика, основана на определяне на твърди цени и унищожаване на хранителните запаси, за които няма пазар, политика, пренасяща безотговорно разходи и ненужно страдание на Третия свят, който е лишен от своя естествен пазар.

Ние сме двойно наказани – като производители и като данъкоплатци – от високите цени и данъци, а и нашите земеделски производители също са наказани. В моя югоизточен регион на Англия, земеделието изчезва като значима част от икономиката. Нашите горички с диви зюмбюли и кестенови дървета и нашите хмелни полета постепенно отстъпват пред настъпващия бетон. Вече 50 години нашите потребители и земеделски производители са разпъвани на кръст да плащат за тази бюрокрация. Достатъчно значи достатъчно.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Г-н председател, ние всички сме въбесени от равнището на цените на хранителните стоки и от начина, по който се формират. Продуктите тръгват от стойност 1 от земеделското стопанство, покачват се до 6 в супермаркета, а морският език тръгва от стойност 1 в Африка и се повишава до 14 във френските магазини, като крайният резултат е, че в 20,00 ч. ... супермаркетите затварят и европейците ровят из кофите.

Изправени пред тази ситуация, при която земеделските производители не стават по-богати, а потребителите се затрудняват да поднесат храна на масата си, не е достатъчно да се призовава за прозрачност или да се осъждат олигополистичните дистрибуторски практики.

В Женева има спекула с цените на ориза, в Чикаго има спекула с цената на царевицата, налице е голямо финансово престъпление и идва ред на Международния наказателен съд. Е, при Г-20 обхватът на правомощията на Международния наказателен съд следва да се разшири, за да включи големите финансови престъпления, а спекулата с храни е голямо престъпление, равно на това, което Башир извърши в Дарфур.

Това е истинският сигнал, който трябва да бъде изпратен.

Председател. – Не исках да Ви прекъсвам по средата на лиричните Ви отклонения.

- Доклад: **Margrete Auken (A6-0082/2009)**

Jim Allister (NI). – (EN) Г-н председател, аз решително подкрепям докладчика за нейния доклад и я поздравявам за отличната ѝ работа в полза на правата на гражданите из цяла Европа, които са станали прицел на безобразните практики в областта на собствеността в Испания.

Правото да притежаваш и да се радваш на частна собственост е основно право, признато в Европейската конвенция за правата на човека. И все пак, някои от моите избиратели, които вложиха спестяванията от целия си живот в дом в Испания, сега са попаднали в клопката на разорителни закони и искиове, които ще ги лишат от тяхната собственост или ще им струват огромни парични суми, за да я задържат. Изглежда, че гражданските органи в Испания, в тайни сдружения с ненаситни безскрупулни предприемачи, са се превърнали в истински

ужас за тези, които са си мислели, че купуват законни домове и собственост. Ако докладът помогне за справяне с този въпрос ще направи само добро.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). – (ES) Г-н председател, аз естествено гласувах против доклада Auke и искам да посоча, че текстът, който беше приет, противоречи на закона. В него изобщо не са спазени принципите на правото, обявени от Европейския съюз, и е абсолютно възмутително, че Европейският парламент е могъл да одобри този документ, който правните служби описаха като несъответстващ на закона и изпълнен с неправомерности.

В доклада се предлага отменяне на всички проекти за застрояване, като че това ще реши проблемите. Групата на социалистите в Европейския парламент прокарва тази идея от няколко години. Документът не решава реалните проблеми на хората. Тези проблеми се решават главно чрез промяна в закона, както вече е направено, и чрез усилията, които испанските органи полагат, за да поправят очевидно допуснатите грешки.

За да обобща, ще посоча, че разрушаването на повечето от домовете се дължи на лошото прилагане на Закона за крайбрежната ивица от социалистическото правителство на г-н Сапатеро, чийто действия, основани на произвол, водят до завземане на имоти само в един район на Испания.

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-н председател, аз гласувах в подкрепа на доклада Auke, тъй като смятам, че всички граждани в Европа имат право на правилно прилагане на законодателството и че частната собственост на всеки отделен гражданин на Европейския съюз трябва да бъде защитена от правителствата на всички държави-членки.

Много хора са станали жертва на съмнителни решения, взети в Испания, и много от тях са се обърнали към комисията по петиции, по мое мнение с право. Все пак, аз съм изпълнен със смесени чувства, тъй като смятам, че ние трябва да се пазим от приемане на законодателство, което е равностойно на още по-голяма европейска намеса и във вреда на държавите-членки. Конкретен пример е положението с фламандската периферия на Брюксел, където Европейският съюз започва да се намесва в политиката на жилищно строителство, насочена към създаване на възможност за млади фламандски семейства да продължат да живеят на местата, където са се устроили.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, аз също подкрепям доклада Auke, защото много от моите избиратели от североизточна Англия са сред вносителите на петиции, които са се обърнали към Парламента с молба във връзка с това срамно и скандално нарушаване на правата на собственост от страна на испанското правителство и местните органи. И наистина, те наскоро бяха тема на телевизионен документален филм, излъчен от ITV North East в североизточна Англия, като някои от покъртителните случаи бяха повдигнати отново и проучени, за да може обществото да разбере за тях.

Надявам се, че дори сега, на този късен етап, испанското правителство и испанските членове на Европейския парламент ще поправят някои от извършените беззакония и ще възстановят известна собственост на някои от хората, чиято собственост им е била незаконно отказана, както и че ще признаят, че това, което се върши, е скандално. То е корупционен скандал. Много от сделките, в които участват строителни предприемачи и длъжностни лица от местните органи, са честно казано резултат от корупция. Ние не правим услуга на никого, като отказваме да признаем този съществен момент. Испанското правителство трябва да действа. Откровено казано, аз съм ужасен от обидите, хвърлени тук в Парламента от испански членове на Парламента, в опит да прикрият тези практики.

Peter Skinner (PSE). – (EN) Г-н председател, аз също гласувах в подкрепа на доклада, тъй като много от моите избиратели са силно засегнати от този конкретен проблем, какъвто е и случаят в целия Европейски съюз. Изискването за правна сигурност при закупуване на собственост е много важно и се извежда в доклада, като се търси такъв начин за обезщетяване и компенсиране, какъвто е необходим, за да се променят нещата. В доклада също така се разглеждат конкретни въпроси във връзка с жалби относно незаконни практики от страна на местни строителни предприемачи и длъжностни лица от някои местни органи.

Аз гласувах в подкрепа на доклада, защото смятам, че ще помогне за осигуряване на официален начин на действие, ще маркира нещо, което преди считах само за пренебрежителен израз – „испански практики“. Искам да съм сигурен, че този израз повече няма да се използва и искам да видя, че Комисията, Съветът и испанското правителство се справят с проблема и ще проявят твърдост, така че тези, които са понесли загуби, да получат обезщетение, а тези, които са останали там, да могат да почувстват сигурност.

- Доклад: Francisco José Millán Mon (A6-0114/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, преди да започна, ще мога ли само да кажа колко се радвам, че Вашите родители са в Парламента, не само защото е хубаво да имаме публика, но и защото те могат да видят как Вашето справедливо председателство на заседанията Ви е спечелило уважението на целия Парламент, включително и на британските консерватори.

„Съвсем вярно, колкото и странно да изглежда“ е, че само след няколко дни президентът Обама пристига в Страсбург. Поглеждайки през вдигнатите барикади, той може да си помисли, ако изобщо мисли за Европейския парламент, че неговата политика на „два стола“ е абсолютна лудост, пълно разхищение на пари. Наистина, той ще си помисли:

„Въртим се в кръг,

И о! Не знаеш ли,

За тази игра сме дошли тук.

Въртим се в кръг.“

Но той скоро ще си замине, разглеждайки безнадеждното ни регулиране от типа „универсален размер“, което спъва европейските предприятия, и несъмнено ще си помисли, че няма спасително въже, което може да ни хвърли.

И

„защото [той няма] нищо друго тук за теб,

И само защото това е по-лесно от истината,

о, ако няма нищо друго, което [той] може да направи –“

Той ще отлети – „отлети за теб“, далеч от това място, почувствал, че ти трябва „винаги да вярваш в своята душа“. „Късметът [му] е дал този кураж.“

И славата се носи до небесата, защото Spandau Ballet са се реформирали!

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-н председател, трансатлантическите отношения са въпрос, който взимам присърце и до голяма степен приемам основните моменти в доклада Millán Mon. Въпреки това обаче аз гласувах против доклада, защото съдържа редица значителни недостатъци. Например, в него се говори със сигурност за влизането в сила на Договора от Лисабон – още една илюстрация на това, което се случва тук, след като въпросният договор все още не е приет. Ирландските гласоподаватели трябва да бъдат уважавани.

В доклада също така се говори за проблемите, пред които са изправени палестинците, без да се споменава за сигурността на Израел. Не на последно място, в него на няколко пъти се отправя призив към държавите-членки да приемат някои от затворниците от затвора в Гуантанамо, които са предполагаеми терористи. Аз считам това за напълно неприемливо. Неприемливо е също, че в доклада не се посочва ясно, че Съединените американски щати не могат да се намесват в политиката на разширяване на ЕС и че по тази причина Турция няма място в Европейския съюз.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-н председател, трансатлантическите отношения са много важни за европейците. Никога не трябва да забравяме, че Съединените американски щати, като световен лидер, споделят същите ценности, както и държавите-членки на Европейския съюз – демокрация, права на човека и свобода на мнението. Аз смятам, че това са ценностите, които ни обединяват, както и че те също ще укрепват нашите отношения в бъдеще.

Сега, когато САЩ имат нова администрация, оглавявана от президента Обама, към тях е насочено голямо внимание и много очаквания. Ние обаче не трябва да забравяме, че нито Обама, нито неговата администрация могат да променят целия свят. Те сигурно ще се опитат да направят всичко по силите си, но предизвикателствата пред тях са много сериозни и по тази причина очакванията трябва да са реалистични.

Въпреки всичко трябва да протегнем ръка на Съединените американски щати, тъй като сме изправени пред общи заплахи, свързани с международния тероризъм в лицето на ислямския фундаментализъм, който надига глава. Ние също така сме изправени пред общи предизвикателства във връзка с околната среда, а

трансатлантическите отношения ни позволяват да посрещнем заедно и други наболели проблеми по целия свят.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, докато имам възможността, мога ли и аз да изкажа възхищението си от справедливия и безпристрастен начин, по който винаги председателствате парламентарните сесии? Жалко, че председателят Pöttering не последва по някакъв начин Вашия пример в това отношение.

Настоящият доклад е за САЩ и за отношенията между САЩ и ЕС. Разбира се, Америка остава основен фактор за сигурността и благополучието на Европа. Жалко е, че тук в Парламента има много примери на антиамерикански настроения. Всички ние в Европейския съюз трябва да бъдем дълбоко благодарни за ролята, която САЩ играят в света, и за ролята им в нашата най-нова история. Понякога се смея, като чувам, че Европейският съюз бил отговорен за 60-те години мир в Европа. Всички изглежда забравят за приноса на САЩ, и разбира се на НАТО, за мира в Европа. Америка не трябва да бъде съперник на ЕС, а партньор и приятел и ние следва да изградим по-тесни трансатлантически отношения с нея.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, британските консерватори се гордеят със специалните отношения, съществуващи между нашата страна и САЩ, и с моста между Америка и Европа. Ние подкрепяме обвързването на президента Обама с многостранен ангажимент с Европейския съюз.

Въпреки това обаче в доклада се споменава за прилагането на Договора от Лисабон, на който ние твърдо се противопоставяме. Освен това се отправя призив към САЩ за отмяна на смъртното наказание, което за нас е въпрос на собствена преценка. Като се има предвид сегашното противопоставяне от страна на британската Консервативна партия на Международния наказателен съд, ние също така признаваме правото на Америка да не подписва Римския статут. Освен това не искаме да бъдем задължавани да настаняваме опасни терористи от лагера за задържане в залива Гуантанамо.

В доклада правилно се напомня на няколко пъти, че НАТО е крайъгълният камък на трансатлантическата сигурност и се предлага нова трансатлантическа парламентарна асамблея, която ще засили взаимния ангажимент по отношение на общите ценности на демокрацията, свободата и правата на човека. Ето защо, като цяло, британските консерватори гласуваха в подкрепа на доклада Millán Mon.

Peter Skinner (PSE). – (EN) Г-н председател, принципно аз приветствам доклада и споделям някои от въпросите, които бяха повдигнати току-що, но може би трябва да започнем, като отправим официално поздравление към г-н Обама за поемането на президентския пост. Не смятам, че всички го направихме днес, но е ясно, че това е глътка чист въздух в изпълненото с надежда очакване на много положителни отношения със Съединените американски щати.

Ние бързаме да посочваме как тези отношения могат да работят в наша полза, разбира се, но не изтъкваме толкова често какво ние трябва да направим, за да ги засилим и да работим в рамките на тези отношения. Например според Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) търговията между нас е най-голямата между два търговски блока в света. Точно това също така ни кара да мислим усилено за регулиране и надзор. Всички решения, които се вземат между нас, както икономически, така и политически, са от огромно значение за останалата част от света и често определят световните стандарти.

Като член на делегацията на САЩ в Трансатлантическия икономически съвет, аз се надявам, че ние можем да продължим работата, която вече сме свършили там, и да я превърнем в реални усилия тук в Парламента, вместо да гледаме глупавите усилия на някои хора по въпроси като този за пилетата, които нанасят вреда на тези толкова специални отношения.

- Доклад: Lambrinidis (A6-0103/2009)

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-н председател, добре е, че изменение 5 беше отхвърлено. С това изменение се правеше опит за премахване на важен пасаж от доклада, важен с това, че подкрепя свободата на изразяването на мнения. В крайна сметка, основен принцип на демокрацията е, че изразяването на противоположно политическо убеждение не трябва да бъде обект на преследване. Свободата на изразяване на мнения следва да бъде абсолютна и определено да обхваща дори политически убеждения по спорни въпроси като имиграцията и исляма.

Що се отнася до останалата част, аз смятам, че това е много добре балансиран доклад, който прави добро разграничение между правата и свободите, и заема позиция срещу цензурата. Ето защо аз напълно убедено подкрепям доклада.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-н председател, докладът на г-н Lambrinidis относно укрепване на сигурността и основните свободи в Интернет е много важна и актуална тема. Аз споделям изразеното в него мнение, че е важно да се запази свободата на изразяване на мнения. Това е едно от нашите основни права и свободи. Въпреки това обаче ние винаги трябва да помним, че когато говорим за свобода на изразяване, това включва също и отговорност, а отговорността в тази област е най-важното съображение.

Когато днес погледнем към уебсайтовете в Интернет, трябва да признаем, че те съдържат много материал, който не е добър за обществото или за човешкото развитие. Аз съм особено обезпокоен за децата и младите хора, които са най-ценният ни актив – най-ценният актив за нашето бъдеще. Ние трябва да поемем отговорност за тях и да действваме по такъв начин, че те да могат да получат възможно най-добри знания и умения, да развият правилни нагласи, а Интернет е източник на информация от ключово значение за тях.

Затова се надявам, че можем да постигнем по-голяма безопасност за децата чрез увеличаване на материала по интернет, чрез който можем да ги насърчаваме, обучаваме и развиваме, а не да преобладава онова, което виждаме днес – материал, който, за съжаление, е в големи обеми и може да навреди на цялостното развитие на личността при подрастващите.

Писмени обяснения на вот

- Доклад: Klaus-Heiner Lehne (A6-0123/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, за да се осигури истински достъп до правосъдие за жертвите на нарушения на правилата за защита на конкуренцията са необходими съвместни усилия от страна на ЕС и неговите държави-членки. Бялата книга представлява серия от препоръки, насочени към гарантиране на достъп на засегнатите лица до реални ефективни механизми за търсене на пълна компенсация за претърпените вреди.

Понастоящем в повечето държави-членки съществуват сериозни пречки пред потребителите и предприятията за предявяване на частни иски в съда за компенсация за понесени вреди в резултат на нарушаване на антиitrustовите правила. Независимо че напоследък в някои държави-членки се забелязват известни признаци на подобрение, през последните няколко десетилетия са предявени съвсем незначителен брой иски. Действащите традиционните закони и процедури за гражданска отговорност в повечето държави-членки изглежда са незадоволителни.

Аз приветствам разработването на Бялата книга, която предлага решаване на общностно равнище на проблема за осигуряване на достъп до правосъдието за ищите, следвайки по такъв начин целите на общата политика (по-конкретно, гарантиране на по-широк достъп до правосъдието чрез прилагане на политика на конкуренция и ограничаване на незаконните практики от страна на предприятията), като същевременно възпрепятства предявяването на симулативни и неоснователни съдебни иски.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, аз смятам да се въздържа от гласуване по доклада на г-н Lehne за Бялата книга относно исковите за обезщетение на вреди при нарушаване на антиitrustовите правила на Европейската общност.

Приемам някои от моментите, на които се набляга в доклада, но не всички и по тази причина реших да не гласувам за него.

- Доклад: Czesław Adam Siekierski (A6-0091/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Аз гласувах в подкрепа на доклада, подготвен от Czesław Adam Siekierski (Група на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, Полша), тъй като в него се предлага разширяване на европейската програма за предоставяне на хранителни помощи за най-нуждаещите се лица.

Като бивш кмет на 5-ти район на Букурещ, винаги съм изпитвал загриженост за предоставянето на помощ за бедните, и специално за лицата с ромски етнически произход.

Осемдесет милиона души в Европейския съюз (16 % от населението) живеят под прага на бедността и техният брой ще нараства поради икономическата криза. В някои от държавите, присъединили се наскоро към ЕС, бедността е засегнала приблизително 20 % от населението.

Необходимо е пълно финансиране от бюджета на ЕС за програмите за предоставяне на хранителни помощи, тъй като някои държави-членки няма да бъдат в състояние да участват, ако се прилагат ставки за съфинансиране.

Ние трябва да намалим тежестта за държавите-членки с нисък доход на глава от населението или бюджет, който е изправен пред финансови трудности, като в това число се включва и Румъния.

Продуктите от интервенционните складове или закупуването на пазара трябва да бъдат с произход от Общността, като се дава предпочитание на пресни продукти местно производство, например румънски продукти, които да се купуват с европейски пари и да се разпределят за бедните в Румъния.

Koenraad Dillen (NI), *в писмена форма.* – (NL) Аз гласувах в подкрепа на доклада относно изменението на регламента относно финансирането на Общата селскостопанска политика и за установяване на обща организация на селскостопанските пазари по отношение на разпределянето на храна на най-нуждаещите се лица. Според съществуващите данни през 2006 г. приблизително 13 милиона души от държавите-членки са се възползвали от тази програма, което е добро постижение, но помощта за най-бедните лица в ЕС следва много да се засили.

Като начало нека да намалим заплащането на членовете на Европейската комисия наполовина или да го разделим на три. Европейският мозъчен тръст „Отворена Европа“ е изчислил, че като се включат и пенсионните схеми, членовете на Комисията получават средно 2,5 милиона EUR за пет години, което е абсолютно скандално. По-добре е половината от тези пари да бъдат похарчени за намаляване на бедността. Вероятно това е начин за помиряване на европейското общество с „Европа“.

Edite Estrela (PSE), *в писмена форма.* – (PT) Аз гласувах в подкрепа на предложението за регулиране на разпределянето на храна за най-нуждаещите се лица. Бедността е един от най-сериозните проблеми, пред които е изправен сега Европейският съюз. През 2006 г. почти 79 милиона души са били застрашени от бедност, което ясно показва необходимостта от програми за хранителни помощи.

Тъй като предложението на Комисията е насочено към разпределяне на храна за най-нуждаещите се и към подобряване на планирането с оглед по-ефективно използване на фондовете, и като се вземе предвид също така, че от началото на действието си през 1987 г. програмата за разпределяне на храна е помогнала на повече от 13 милиона души, аз смятам, че продължаването на програмата е необходима и положителна стъпка.

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), *в писмена форма.* – (SV) Ние смятаме, че първоначалната цел на програмата – снабдяването с храна от интервенционни складове за разпределянето ѝ сред най-нуждаещите се лица – е била странно формулирана още от самото начало. Смесването на селскостопанската политика със социалната политика може и да е похвална стъпка, но нещата се усложняват. Напоследък делът на стоките, които не постъпват от интервенционните складове постоянно нараства. При последните изчисления около 85 % от храните са били закупени на свободния пазар.

Ние смятаме, че разпределянето на храна за най-нуждаещите се лица в Общността трябва да бъде отменено. С положението на най-нуждаещите се лица в държавите-членки следва да се заемат самите държави-членки или общините. Тези са политическите равнища на отговорност, на които следва да се гарантира чрез социалните политики правото на всички граждани на минимален жизнен стандарт. Решението дали това ще се постига чрез помощи от социалноосигурителния фонд, чрез разпределяне на храна или чрез други средства, следва да бъде тяхно.

Комисията по земеделие и развитие на селските райони на Европейския парламент предлага пълно финансиране на хранителните помощи от ЕС. Идеите, изложени от тази комисия, според които селскостопанските продукти просто трябва да се набавят от пазара, са смайващи.

Както обикновено „June List“ отбелязва, че при това положение е истински късмет, че Европейският парламент няма правомощия за съвместно вземане на решение по отношение на селскостопанската политика на Европейския съюз. В противен случай ЕС би попаднал в капана на протекционизма и големите субсидии за различни групи в областта на селското стопанство.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders и Jan Mulder (ALDE), *в писмена форма.* – (NL) Делегацията на нидерландската Народна партия за свобода и демокрация (VVD) в Европейския парламент гласува в подкрепа на доклада Siekierski, тъй като ние одобряваме разпределянето на храна за най-бедните групи от населението в ЕС. Въпреки това обаче членовете на ЕП от VVD не са съгласни с посоченото в доклада условие, според което програмите за разпределяне на храни трябва да се финансират изключително от бюджета на ЕС.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Аз гласувах в подкрепа на доклада, защото програмата за разпределяне на храна, чието продължаване се разглежда в момента, е основен инструмент за оказване на помощ на най-нуждаещите се лица, които са силно засегнати в сегашната икономическа криза, дори по

отношение на потребностите от първа необходимост. Освен това тази мярка е разумна по отношение на ефективното използване на хранителните ресурси на ЕС, защото чрез нея се осъществява разпределяне на продуктите, които са останали неупотребени, в полза на нуждаещите се, като същевременно се дава тласък на търсенето на пазара на храните в ЕС.

Аз подкрепям пълното финансиране на тези програми за разпределяне на хранителни помощи от бюджета на ЕС, тъй като прилагането на ставки за съфинансиране ще възпрепятства значително процеса и ще попречи за навременно прилагане на мерките и постигането на бързи резултати.

Смятам обаче, че на националните органи трябва да бъдат дадени повече функции във връзка с управлението на помощите на място, защото те са по-запознати със ситуацията на местно равнище и със специфичните потребности на населението.

Karin Riis-Jørgensen (ALDE), *в писмена форма.* – (DA) Членовете на Европейския парламент от Датската либерална партия гласуваха против предложението на Европейската комисия за разпределяне на храна за най-нуждаещите се лица, защото правното основание на внесеното предложение е селскостопанската политика, въпреки че това не е инструмент на селскостопанската политика. Бюджетът на селското стопанство не следва да се използва за прилагане на социална политика. Това е отговорност на държавите-членки.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, аз гласувах в подкрепа на доклада на г-н Siekierski относно разпределянето на храна на най-нуждаещите се лица в Общността.

Смятам, че проблемът с бедността е много актуален, тъй като в богатата Европа повече от 80 милиона души са изложени на риск от бедност, а огромното мнозинство от тях живеят в страните, които се присъединиха към ЕС през 2004 и 2007 г. Затова аз съм съгласен с докладчика за необходимостта от разширяване на асортимента на продуктите, предоставяни по линия на програмата за хранителни помощи, и с факта, че главният източник на доставки следва да бъдат запасите, които се получават вследствие на интервенцията на селскостопанските пазари и представляват важен аспект на общата селскостопанска политика.

Също така приветствам призива на докладчика за пълно финансиране на програмата за хранителни помощи от бюджета на ЕС, тъй като предложението на Комисията за съфинансиране би принудило държавите-членки да ограничат участието си в програмата, особено по време на икономически трудности, каквито много държави преживяват в момента.

- Доклад: Sajjad Karim (A6-0131/2009)

David Martin (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Европейският съюз е най-важният чуждестранен инвеститор и най-големият търговски партньор на Индия. Затова изковаването на икономически съюз е от жизнено значение и за двете страни. Аз подкрепям доклада, защото в него се подчертава, че споразумението следва да гарантира, че разрастването на двустранната търговия носи ползи за най-широк кръг хора и допринася за постигане на Целите на хилядолетието за развитие, включително за недопускането на деградацията на околната среда. Съжалявам обаче, че текстът на Европейската народна партия замести другия текст, който беше по-прогресивен.

Rovana Plumb (PSE), *в писмена форма.* – (RO) През 2000 г. Индия беше седемнадесетият по важност търговски партньор на Европейския съюз, а през 2007 г. се класира на девето място, като се има предвид, че търговията на ЕС с Индия със стоки се увеличи с около 80 %.

Като социалдемократ аз приветствам факта, че Индия е постигнала сериозен напредък в областта на началното образование за всички, премахването на бедността и предоставянето на по-голям достъп до чиста питейна вода. Въпреки това обаче ще отбележа, че Индия все още изостава по отношение на голяма част от Целите на хилядолетието за развитие, като детската смъртност, здравословното състояние на майките, недохранването при децата и ограничаването на случаите на малария, туберкулоза и ХИВ/СПИН.

Гласувах в подкрепа на доклада, за да изкажа одобрението си за Споразумението за свободна търговия (ССТ) между ЕС и Индия с убеждението, че то ще предложи бъдещ потенциал за увеличаване на инвестициите, на възможности за търговска и стопанска дейност, произтичащи от него, че ССТ е като цяло печелившо и за двете страни.

Luís Queiró (PPE-DE), *в писмена форма.* – (PT) Споразумението за свободна търговия с Индия бележи още една стъпка, предприета от Европа и Индия, към отваряне на световната икономика и увеличаване на ползите от нея. Това също така е особено важен знак в контекста на сегашната обстановка. Затова аз приветствам

сключването на споразумението. След като го разгледах обаче, трябва да направя няколко по-критични бележки.

За правилното функциониране на свободната търговия трябва да се спазва набор от правила, предотвратяващи фалшифицирането и употребата на продукти, които са забранени в страните на дестинацията. Указанията за произход също трябва да бъдат ясни. Накратко, необходимо е да се предоставя информация, която да е прозрачна, а международните споразумения следва да се спазват.

Друг важен аспект е идеята за взаимните ползи от свободната търговия. С други думи, отварянето на границите не означава само отваряне на пазарите на развитите страни за продукти от трети страни. Достоинствата на свободната търговия се състоят във взаимната възможност за обмен на стоки и отваряне на икономиките. Тези достоинства трябва да се разширяват, така че да обхванат развиващите се или бързо напредващите страни. Това може да се постигне само ако пречките пред търговията и инвестициите в тези страни също бъдат намалени.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, аз гласувах против доклада на г-н Karim относно споразумението за свободна търговия между ЕС и Индия.

Причината е, че според мен сключването на такива споразумения следва да бъде изцяло подчинено на спазването на основните права на човека и демокрацията, което далеч не е така в случая с въпросната страна. Въмъкването в споразумението на изречение за правата на човека и демокрацията явно не е достатъчно, за да се гарантира, че тези основни условия се спазват, нито пък обещанието за засилване на консултациите със Съвета на ООН по правата на човека. За съжаление, международната преса продължава да съобщава за преследване на религиозните малцинства и на защитници на правата на човека. Затова, по мое мнение, подписването на икономическо споразумение от този вид, откровено казано, е неприемливо.

- Доклад: **Lasse Lehtinen (A6-0065/2009)**

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), *в писмена форма*. – (SV) В доклада се посочва, че за работниците е важно да знаят правата си и да са добре осведомени за трудовото законодателство и колективните трудови договори. Докладчикът също така отбелязва необходимостта от спазване на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници, подчертава значението на принципите на субсидиарност и пропорционалност, както и изискването да се съблюдават.

Някои от формулировките в доклада обаче са прекалено широки. Ние не можем да подкрепим формулировки, застъпващи въвеждане на равнището на ЕС на общностен правен инструмент, чийто обхват да покрива заплатите, вноските за социално осигуряване, данъците и шетите, свързани с трудови произшествия. Тези въпроси са прекалено важни за нас, за да можем да подкрепим такава формулировка или изискване.

Ние предпочетохме да подкрепим алтернативната резолюция, внесена от групата на социалистите в Европейския парламент, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа и групата на Зелените/Европейски свободен алианс, тъй като тя ограничава изискванията до равнището на общностен правен инструмент. При окончателното гласуване на доклада като цяло ние ще се въздържим, защото, докато определени части от текста са положителни, други, свързани с правния инструмент на общностно равнище, са прекалено широкообхватни.

David Martin (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Аз подкрепям доклада, в който се изисква отговорност и ясни правила за подизпълнителите в Европа. Докладът ще защити служителите, които работят за дружества подизпълнители, като призове Комисията за създаване на ясен общностен правен инструмент, който въвежда солидарната отговорност на европейско равнище.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, аз гласувах в подкрепа на доклада на г-н Lehtinen относно социалната отговорност при подизпълнителите в производствените вериги.

Съгласен съм с докладчика, че възлагането на работа на подизпълнители е достигнало много големи размери в Европейския съюз, което поражда различни проблеми, свързани, например, с правните последици за работодателите и работниците и трудностите за установяване на спазването на фискалната и социалноосигурителната отговорност.

Така че аз споделям мнението на докладчика, че е препоръчително да се приеме система на „солидарна отговорност“ на европейско равнище, при която главният изпълнител да бъде насърчаван да проверява дали подизпълнителите спазват съответното законодателство. Това ще помогне също така за свиване на сивата икономика чрез предотвратяване на нелоялната конкуренция от страна на дружества, които плащат на работниците си надници, по-ниски от минималната ставка.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (NL) Според проучване на Дъблинската фондация, възлагането на работа на подизпълнители е един от най-ефективните начини за подкопаване на социалното законодателство. Подизпълнители има в най-различни сектори, от които най-известният е строителството. Докладът призовава Комисията да приеме ясно законодателство за социалната отговорност при възлагането на работа на подизпълнители в целия производствен процес.

Много често клиентите прехвърлят отговорността на подизпълнителите, които, от своя страна, възлагат работа на други подизпълнители, в резултат на което трудовото законодателство вече преставя да се наблюдава и контролира. Тези, които работят за подизпълнители и се намират близо до края на производствената верига, не винаги извършват работата си при най-добри условия, в резултат на което се стига до нарушения на основни норми и неспазване на основните права на служителите. За инспекторатите по труда и социалното право е трудно да осъществяват наблюдение и контрол, тъй като не винаги е ясно кой в даден момент носи отговорността. Това изкушава подизпълнителите да подхождат с по-малко внимание към вноските за социално осигуряване, към спазване на установените със закон ставки и да спазват законните периоди на почивка.

В някои държави-членки клиентите вече са задължени да носят пълна социална отговорност за всички техни подизпълнители. Като се има предвид, че трансграничният характер на работата засилва още повече необходимостта от европейска директива, аз искрено одобрявам настоящия доклад.

- Доклад: Katerina Batzeli (A6-0094/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *в писмена форма.* – (IT) През януари 2009 г. цените на хранителните стоки в Италия се покачиха с повече от 40 % над средните за първите 15 държави-членки на Европейския съюз, което разкрива сериозни изкривявания по пътя на хранителните продукти от полето до крайния потребител.

По данни на Националния статистически институт на Италия (ISTAT), през януари 2009 г. процентът на повишаване на цените на хранителните стоки в Италия е 3,7, срещу 2,3 % във Франция, 1,9 % в Испания, 1 % в Германия и 2,6 % в Европейския съюз. Анализът, направен от ISTAT, показва също така, че главните различия между Италия и нейните партньори от ЕС са по отношение на хляба, макаронените изделия и тестените варива, които съдържат суровини като пшеница, и чиито цени са фиксирани навсякъде по света и между отделните страни няма разлики. Увеличаването на ценовата диференциация между производството и потреблението потвърждава наличието на сериозни изкривявания по пътя на храните от полето до крайния потребител в Италия.

Този изкривяващ ефект се усеща по-остро от семействата с ниски доходи, за които храната е най-голямото разходно перо. Малките и средни предприятия за преработка на хранителни продукти също са претърпели сериозни разходи. Проблемът, причинен от разликата между цената на производителите и потребителските цени, е достигнал до точка, която изисква незабавно действие от страна на европейските институции.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Аз гласувах в подкрепа на доклада, представен от г-жа Batzeli (Гърция), тъй като смятам, че ЕС трябва да стигне до решение за оказване на помощ на производителите и потребителите.

Поради злоупотреба с господстващото положение на пазара от страна на големите търговски вериги за продажби на дребно, потребителските цени в Европа са средно пет пъти по-високи от цените франко земеделското стопанство. Земеделските производители като цяло получават около 8 % от крайната цена на дребно.

Ние настоятелно призоваваме за въвеждане на европейска политика, която да улеснява преките контакти между производителите и потребителите. Европейският съюз трябва да подкрепи използването на нови технологии и интернет за осигуряване на по-подробна информация за продуктите за потребителите, като същевременно улеснява достъпа на производителите до пазара.

Необходими са също така мерки за стимулиране на идеята за „местни хранителни продукти“, както и мерки за по-ефективна подкрепа на традиционните пазари и традиционните форми на търговия.

Традиционните румънски хранителни продукти трябва да бъдат подкрепени на европейския пазар.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose и Britta Thomsen (PSE), *в писмена форма.* – (DA) Датските социалдемократи, членове Европейския парламент, Poul Nyrup Rasmussen, Britta Thomsen, Christel Schaldemose, Dan Jørgensen и Ole Christensen гласуваха в подкрепа на доклада относно цените на хранителните стоки в Европа. Делегацията е на мнение, че концентрацията на супермаркети и липсата на конкуренция означава загуба както за потребителите, така и за земеделските

производители в Европейския съюз. Въпреки това обаче делегацията не е съгласна с изразеното в параграф 6 от доклада съжаление относно премахването на мерките за намеса. Това е необходимо, за да може европейското селско стопанство да стане рентабилно.

Esther De Lange (PPE-DE), *в писмена форма*. – (NL) Искам да дам обяснение на вота за доклада Batzeli, от името на нидерландската делегация от Християндемократически призив (CDA). По наше мнение този доклад определено не е от най-изисканите. Много от идеите са изразени с дълги и витиевати изречения или се повтарят. Имаме и известни съмнения относно някои от изискванията, които клонят към социалистическа държавна намеса, а също и относно пълната забрана да се продава под себестойността. Това може и да изглежда добра идея, но е неосъществимо. В областта на селското стопанство ние считаме това за важен момент. По отношение на дъмпинга, органът за защита на конкуренцията, разбира се, следва да вземе мерки.

Независимо от това, ние гласувахме в подкрепа на доклада Batzeli, тъй като в него се съдържат редица важни елементи, които всъщност алтернативната резолюция търси начин да премахне. Имам предвид по-специално проучването на маржовете на различните връзки във веригата за производство на хранителни стоки и призова към Европейската комисия да разгледа силата на супермаркетите в областта на конкуренцията, тъй като Европейският парламент вече е отправял това искане неведнъж. Ние разбрахме от Европейската комисия, че проучването на маржовете може да се извърши само частично, въз основа на съществуващите данни, известни на Комисията, и затова приемаме, че изследването няма да доведе до значително увеличаване на административните разходи.

Edite Estrela (PSE), *в писмена форма*. – (PT) Аз гласувах в подкрепа на доклада относно цените на хранителните стоки в Европа, защото смятам, че е необходимо да се предприемат политически мерки за справяне с покачването на цените на селскостопанската продукция и на хранителните стоки и с несъответствието между цената на производителите и потребителските цени. В Европа цената на крайния потребител е приблизително пет пъти по-висока от цената, плащана на производителите – ситуация, засегнала силно домакинствата с ниски доходи, в които разходите за храна са най-голямото перо на семейния бюджет.

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), *в писмена форма*. – (SV) Както обикновено, този доклад за „събиране на становища“, представен от комисията по земеделие и развитие на селските райони, съдържа предложения, които ще доведат до повишаване на разходите за бюджета на ЕС.

Ние не подкрепяме основните идеи на доклада, между които е и изразеното съжаление за премахването на общностните мерки за намеса на селскостопанския пазар. Не подкрепяме и предложението на комисията за „инструменти за управление на пазара“.

На комисията по земеделие и развитие на селските райони на Европейския парламент трябва също така да се напомни, че ценовата ситуация е различна в различните държави-членки. Предложението на комисията за създаване на общоевропейска база данни за гражданите, която да съдържа референтни цени за стоките и суровините, наред с информация от цяла Европа за разходите за електроенергия, заплати, наеми, данъци и такси, по наше мнение, е нереално. Предпоставки за сравнения между държавите-членки просто не съществуват по множество различни причини.

Ние също така считаме за странно предложението за специален етикет върху европейските селскостопански стоки. Какъв е мотивът за това? Опит да се насърчава протекционизмът ли?

Както обикновено, „June List“ отбелязва, че при това положение е истински късмет, че Европейският парламент няма правомощия за съвместно вземане на решения относно селскостопанската политика на Европейския съюз. В противен случай, ЕС би попаднал в капана на протекционизма и големите субсидии за различни групи в областта на селското стопанство.

Ние гласувахме против доклада относно цените на хранителните стоки в Европа.

Astrid Lulling (PPE-DE), *в писмена форма*. – (FR) Никой не оспорва целите на доклада относно огромната разлика между цените на производителя и потребителските цени. Необходима е по-голяма прозрачност на пазара, за да се гарантира достатъчно заплащане на производителите и оправдани цени за крайните потребители.

За съжаление, текстът приет от комисията съдържа предложения, които са несъвместими със социалната пазарна икономика. Тези силно авторитарни предложения за контрол на цените, маржовете и пазарите ни напомнят за прекалено много формули, които се провалиха и за които мислехме, че окончателно са останали в миналото.

Съжалявам, че докладът е насочен единствено към дистрибуторите, вместо да вземе под внимание веригата на производството като цяло. Истина е, че големите хранително-преработвателни дружества често купуват продукция от земеделските производители и злоупотребяват с господстващото си положение на пазара, за да я продават на безбожни цени на дистрибуторите.

Освен това създаването на европейска база данни за всички видове разходи и маржове, както се предлага в доклада, би довело до значителни административни разходи за предприятията, които ще бъдат пренесени върху цените на дребно и поети от тях.

За да се предотвратят такива лоши навици, аз внесох алтернативна резолюция, подкрепена с подписите на 40 членове на Парламента.

Alexandru Nazare (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Регулирането на равнището на ЕС на проблема с нечестните практики, прилагани от големите вериги за дистрибуция срещу производителите е много важно за Румъния. Дори тук въпросът за злоупотребите на веригите супермаркети тревожи както производителите, така и потребителите. Като оставим настрана натрупването на „скрити такси“, които са задължителни за всеки продукт и се понасят от производителите, супермаркетите забраняват на производителите да продават стоките си на по-ниски цени в други магазини. В резултат на всички тези разпоредби хранителните стоки са с над 30 % по-скъпи. Накрая, потребителят е този, който плаща твърде високата цена на продукта.

Мерките, предложени в доклада на г-жа Batzeli са насочени към намаляване на натиска, упражняван от супермаркетите, и към подпомагане на прекия контакт между потребителите и производителите. Ето защо аз гласувах в подкрепа на приемането на доклада.

Предложеното в доклада проучване относно разпределението на маржовете на печалбата ще позволи да се направят редица заключения относно правилните мерки за гарантиране на прозрачност на цените във веригата на производството, преработването и търговията на дребно, и да се накажат практиките на злоупотреба.

Договарянето на цените между доставчиците и търговците на дребно трябва да позволява използване на различни цени на базата на всеки отделен случай, което ще допринесе за осигуряване на здравословна конкурентна среда.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) В доклада се повтарят добре известни факти за монополната ситуация, възникнала в областта на преработването и продажбата на хранителни стоки. Не се споменава обаче, че тази ситуация е съзнателен избор на ЕС и правителствата на държавите-членки в рамките на Лисабонската стратегия и Общата селскостопанска политика.

Либерализацията на пазарите, стимулите за сливания и поглъщания и търсенето на печалба и конкурентоспособност в хранителната промишленост доведоха до независимост на мултинационалните компании, до по-високи потребителски цени и по-високи печалби за капитала.

Общата селскостопанска политика внесе значителен принос в това развитие чрез премахването на гарантираните минимални цени и разпродаването на земеделски производители с малки и средни стопанства на Световната търговска организация, така че мултинационалните компании да получават безкрайно евтино суровини, чрез преследване или свиване на кооперативите, чрез лицемерните изявления на партиите, които въпреки всичко подкрепят еднопосочния европейски избор.

Пример за това е производството на мляко в Гърция, където млечният картел срива цените франко земеделското стопанство и държи изключително високи потребителски цени, от което жъне големи печалби. Днес картелът насърчава потребление на продукти с леко намалена хранителна стойност, при което хиляди животновъди се озовават в положение на невъзможност да продават своите продукти в страна, която задоволява 50 % от потребностите си със собствено производство.

Битката за евтина и безопасна храна и за оцеляване на бедните земеделски производители изисква силен съюз на работниците, земеделските производители и самостоятелно заетите, силата на обикновените хора и икономика за обикновените хора.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Всички виждат покачването на цените на хранителните стоки в Европа. Това е ужасен проблем, който изисква незабавно действие от страна на Европейския съюз. Затова аз гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Batzeli, която смятам, че е разгледала задълбочено въпроса и е предложила много полезни мерки за справяне с проблема.

Наложително е да предприемем мерки за намаляване на огромната разлика между цените на производителя и потребителските цени, която е причинена от нездравословния механизъм за пренос на цените, който включва спекула с хранителните продукти и по-голямо участие на посредници. Съгласен съм с докладчика, че повишаващата се концентрация на продажбата и дистрибуцията на хранителни стоки е допринесла значително за увеличаване на потребителските цени в сравнение с цените на производителя.

Налице е спешна необходимост от мерки като тези, предложени от г-жа Batzeli, за по-голяма прозрачност на механизма на ценообразуване и формиране на маржовете на печалбата чрез координирани действия от страна на националните органи за защита на конкуренцията, за по-добро регулиране на пазара и на ценовите тенденции при храните в Европа и за ефективно насърчаване на потребителите да избират храни от местно производство, което само по себе си помага за скъсяване на веригата на дистрибуция и подкрепя пазарите на традиционни храни, които в момента се изправени пред сериозни трудности.

- Доклад: Margrete Auken (A6-0082/2009)

Michael Cashman (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Заедно с колегите си от Лейбъристката партия в Европейския парламент, аз реших да гласувам в подкрепа на първоначалния доклад, който предлага най-задоволителен отговор на стотиците петиции, подадени от европейски граждани – жертва на масовата треска за урбанизация в Испания, престастрояването и разрушаването на крайбрежната ивица.

Внесените алтернативни резолюции измениха значително доклада и не съответстват на последователната позиция, която поддържа вече 5 години.

Derek Roland Clark (IND/DEM), *в писмена форма.* – (EN) Докладът е козметично упражнение, предназначено да поддържа фалшиви надежди сред стотиците вносител на петиции по време, когато наблизават изборите за Европейски парламент. В него се говори за предприемане на мерки, за каквито – както посочва комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи – ЕС няма компетенции; така че дори заплахата на Auken да се противопостави на следващия бюджет на ЕС, ако исканията в доклада не бъдат удовлетворени, няма да помогне на онези, които са закупили, а после са били лишени от собственост в Испания. Партията за независимост на Обединеното кралство (UKIP) няма да участва в тази измама.

Richard Corbett (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Аз гласувах в подкрепа на доклада, който идва след огромен брой петиции, внесени в Парламента от пострадали и загрижени граждани от цяла Европа. Този доклад показва, че масовата урбанизация в няколко района на Испания се извършва по начин, чрез който се злоупотребява със законните права на собственост, нарушава се околната среда, влошава се снабдяването с вода и качеството ѝ и жертвите често са лишени от всякакви обезщетения или компенсации, при положение че може да са загубили спестяванията си за цял живот.

Надявам се, че докладът ще помогне на много мои избиратели и на граждани от цяла Европа, които са пострадали по този начин в битката си за справедливост.

Avril Doyle (PPE-DE), *в писмена форма.* – (EN) Поради конфликт на интереси, аз се въздържах от всички гласувания.

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), *в писмена форма.* – (SV) Ние разбираме, че в строителния сектор в Испания вероятно има големи проблеми и че нищо неподозиращи граждани може би купуват добросъвестно собственост, за която впоследствие се оказва, че строителното дружество не е имало законното право да построи. Въпреки това обаче тези проблеми могат и следва да бъдат решени въз основа на правната рамка в държавата-членка. Когато всички вътрешноправни средства за защита бъдат изчерпани, в съответствие с член 35 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, отделните лица могат да се обръщат към Европейския съд по правата на човека в Страсбург.

Няма причина да се въвежда ново законодателство на равнището на ЕС, което да се занимава с тези въпроси, нито Европейският парламент като институция да участва в решаването им. Нито пък ние искаме да се замесваме по какъвто и да било начин с различни проекти на резолюции, внесени от испанските членове на Парламента, които добавят вътрешнополитически усложнения към проблема.

Fiona Hall (ALDE), *в писмена форма.* – (EN) Аз представям обяснение на вот за доклада Auken, в подкрепа на трима отделни избиратели, които се свързаха с мен с молба за помощ. Във всеки от трите случая избирателят е похарчил(а) спестяванията си за цял живот за закупуване на къща и земя във Валенсия. Във всеки от случаите са били следвани правилни правни процедури по време на закупуването. Във всеки от случаите обаче към избирателя впоследствие са били отправени грабителски искания от страна на органите във Валенсия.

Това са само три от многото хиляди случаи на несправедливост, понесена от европейски граждани, притежаващи собственост в Испания. Призовавам Комисията да действа бързо и решително в съответствие с препоръките в доклада Aukeen.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (ES) Гласувах в подкрепа на доклада Aukeen, тъй като в него се отправя ясна критика към необмислените градоустройствени планове на испанската държава и се набляга на неправилната употреба на средства на Общността в областта на градоустройственото планиране и опазването на околната среда.

Бих искал също така да подчертая неефективността на испанските членове на Европейския парламент от Народната партия (PP) и от Испанската социалистическа работническа партия (PSOE). Те не успяха да постигнат съгласие за внасяне на алтернативна резолюция, която би осигурила мнозинството, от което се нуждаеха, и затова бяха победени. Те още веднъж показаха ясно, че единственият въпрос, по който могат да постигнат съгласие, е тяхното противопоставяне на баския национализъм. Социалистите и членовете на Народната партия се опитаха да окажат натиск върху колегите си в Парламента да гласуват в подкрепа на съответните резолюции, които силно смекчават критиката, отправена от докладчика.

Искам да поясня, че испанското правителство участва в практики, които системно са свързани с грубо отношение към гражданите, разрушаване на околната среда и мащабна корупция. Смятам, че въпросните правомощия следва незабавно да бъдат прехвърлени на Страната на баските (Euskadi).

David Martin (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Хиляди европейски граждани продължават да бъдат жертва на системата на масова урбанизация, което намира израз в големия брой петиции относно злоупотребата със законните права на европейските граждани по отношение на тяхната собственост и на околната среда. Причината за проблема са процедурите за възлагане на обществени поръчки и недостатъчният контрол върху процедурите за градоустройство от страна на много местни и регионални органи. Приетата резолюция следва да доведе до конкретни решения за хората, живеещи в засегнатите райони в Испания.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (ES) При положение, че участвах от самото начало на изготвянето на доклада Aukeen, който събра подкрепата както на испанския народ, така и общо на европейците, аз най-искрено подкрепих неговото съдържание. Подкрепих напълно доклада, защото в него се разкрива ясно участието на испанската администрация на всички равнища – от централната власт до автономната местна власт, до местните органи, в разработването на икономически модел въз основа на спекулация с градоустройственото планиране, което оказва разрушително въздействие върху околната среда, икономиката и социалното развитие на Испания.

В доклада, който издържа на натиска на Народната партия (PP) и на Социалистическата работническа партия (PSOE), се подчертава търпимостта както в политическите, така и в правните резолюции по този въпрос, което доведе до безнаказаните действия на органите. Той също така съдържа и декларацията за мораториум върху онези планове, които не съответстват на критериите за устойчивост на околната среда и за социална отговорност, така че да може да се проведе разследване на нередностите и да се избегне политиката на *faits accomplis* (свършен факт).

Освен това в доклада се поставя изискването испанското правителство да създаде работна група с участието на административните органи на всички равнища на властта. В доклада се отправя призив за провеждане на публичен дебат относно градоустройственото планиране в Испания, който ще позволи да се приемат законодателни мерки срещу спекулата и неустойчивото развитие и ще сложи край на законодателството *à la carte* (по избор), прилагано в автономни области като Арагон и Валенсия.

Bogusław Rogalski (UEN), *в писмена форма*. – (PL) Аз гласувах в подкрепа на доклада Aukeen относно въздействието на засиленото жилищно строителство в Испания върху индивидуалните права на европейските граждани, върху околната среда и прилагането на правото на ЕС, въз основа на петициите, които получих.

Налице са много доказателства, които показват, че засилената урбанизация, която се извършва в крайбрежните райони, и отговорността за това се крият в действията на органите за централно, автономно и местно управление. Те са привели в действие модел за неустойчиво развитие, който е довел до изключително сериозни последици за околната среда, както и до икономически и социални последици. Тази дейност е довела до необратимо влошаване на биологичното разнообразие и екологичната цялост на много региони в Испания. Тромавите производства и присъдите, произнесени в отговор на подобни обвинения не носят удовлетворение за пострадалите. Това е довело до резервите, които хората имат по отношение на испанската правосъдна система.

Трябва също така да се подчертае, че хиляди европейски граждани, които са купили собственост в Испания при най-различни обстоятелства, са станали жертва на извършени от местните органи злоупотреби във връзка с урбанизацията. Резултатът обаче е разрушаване на сградите.

Във връзка с тези факти испанското правителство следва да призове за задълбочено преразглеждане на законодателството, засягащо правата на отделните собственици в резултат на масовата урбанизация, с оглед на това, да се сложи край на злоупотребата с правата и задълженията, залегнали в Договора за ЕО.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Аз искам да поздравя докладчика за нейната работа и да кажа, че приветствам доклада й относно въздействието на засиленото жилищно строителство в Испания върху индивидуалните права на европейските граждани, върху околната среда и прилагането на правото на ЕС. Това въздействие е особено негативно, както се потвърждава от многобройните петиции, получени от жителите на областта.

Аз смятам, че в този случай комисията по петиции е взела под внимание съответно исканията на граждани, които са загрижени за разрушаването на природната среда и ландшафта, нарушението на правилата за договорите и защитата на околната среда, и мащабната строителна дейност. Доказателствата, представени от комисията след проведените мисии за установяване на факти, показват ясно, че строителната промишленост е извършила посегателство върху правата на испанските граждани, залегнали в договорите.

Ето защо аз подкрепям въпросния доклад, който е в пълно съответствие с принципите на субсидиарност, и се надявам, че местните органи в Испания ще вземат нужните мерки, без да е необходимо Европейската комисия да прибегва до процедури за нарушения.

Søren Bo Søndergaard и Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EN) Ние гласувахме в подкрепа на доклада, като напълно разбираме тъжители. Смятаме обаче, че предполагаемите нарушения на законите на Испания, ЕС и международното право, следва да се разглеждат и решават от съответните испански органи, Съда на Европейските общности и Европейския съд по правата на човека.

Catherine Stihler (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Аз се радвам, че Парламентът гласува в подкрепа на този доклад. Много шотландци са засегнати от заграбването на земя в Испания, загубвайки домовете си, за които много от тях са спестявали през целия си живот, за да си ги позволят. Испанското правителство трябва да направи всичко по силите си, за да прояви справедливост към засегнатите хора. Много хора са били подведени и излъгани за това, което са купили, и затова в тази ситуация е необходимо да има правни средства за защита.

Diana Wallis (ALDE), *в писмена форма*. – (EN) Ние гласувахме в подкрепа на доклада относно въздействието на засиленото жилищно строителство в Испания върху индивидуалните права на европейските граждани, защото той отразява резултата от няколкогодишна задълбочена работа на комисията по петиции, в отговор на стотиците петиции на няколко хиляди вносители на петиции, включително посещения за установяване на факти и обсъждане на въпросите с всички заинтересовани страни. Докладът беше приет с голямо мнозинство след обсъждания между партиите в комисията. Като избрани представители, ние имаме задължението да гарантираме, че европейските граждани, които ние насърчаваме да използват правото си на свободно движение, не са подложени на своеволни или неоправдани ограничения в приемащата държава.

Ние признаваме, че по силата на Договорите Комисията носи главната отговорност за наблюдението и контрола на прилагането на общностното право. Ние също така приемаме, че Договорите изрично изключват всякакво влияние върху вътрешните правила, управляващи системата на собственост върху имущество. Въпреки това обаче смятаме, че, в качеството си на „очите и ушите“ на институциите, парламентарната комисия по петиции следва да наблегне на всички системни проблеми, отразяващи се негативно върху свободното движение на хиляди наши граждани, които са направени достояние чрез процеса на внасяне на петиции.

На второ място, ние смятаме, че става въпрос за нарушение на общностното право, и по-специално на екологичното право и на правилата за възлагане на обществени поръчки.

Thomas Wise (NI), *в писмена форма*. – (EN) Като ревностен противник на ЕС и неговата постоянна намеса в нашия живот, аз съвсем логично гласувах против голямата част от докладите, които бях призован да разгледам. Както неизбежно се случва, появява се доклад, в който просто се изисква прилагане на различен подход и аз смятам, че докладът Аукен е такъв. При мен са идвали много напуснали родината си хора, които са направили всичко по силите си, за да си създадат подобаваш, законен и устойчив живот в Испания. Това, че те са станали жертва на противоречия в бюрократичния апарат е вече въпрос на история и да се надяваме, че този доклад ще доведе до справедливо решение.

Моето действие в този случай не означава смекчаване на отношението ми към ЕС и неговата непроницаема, тровава и непонятна структура. Въпреки това обаче, ако подчинените бюрократични машини не решат проблемите, които сами са създали, тогава ще трябва да се намери решение.

Надявам се, че сега безбройните проблеми, създадени от различните испански органи, ще бъдат разгледани и решени бързо, изцяло в интерес на моите избиратели.

Тормози ме обаче натрапчивата идея, че такава намеса може би не е решението. В земята на ЕС единственият непрестанно действащ закон е този на непредвидените и случайно настъпили последици.

- Доклад: Francisco José Millán Mon (A6-0114/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах в подкрепа на доклада. В избора на Обама виждам важна възможност за водене на нова политика на глобален ангажимент, повратен момент в историята на Съединените американски щати, а също така и за целия свят.

Пътят напред следва да бъде нова политика на глобален ангажимент, в която ЕС ще изиграе своята ключова роля. Сега имаме възможност да подновим глобалния ангажимент чрез обновените институции, предвид предстоящите избори за Европейски парламент.

Победата на кандидата на Демократическата партия е още едно доказателство за изключителната възможност за обновление, която е наблюдавана много пъти в трудни за историята на САЩ моменти. Новото американско управление може да доведе до по-добра обща политика на ЕС и САЩ, в която и двете страни работят заедно в рамките на ефективно партньорство по редица въпроси от глобален характер, пред които лидерите от двата континента трябва да се изправят, като изменението на климата, глобалните предизвикателства, регионалните проблеми, отбраната, икономическите въпроси и търговията. Ние трябва да се заемем с тези въпроси заедно, изпълнени с решителност и съзидателност. Обама олицетворява всичко позитивно и впечатляващо в Съединените американски щати и в днешния сложен, глобализиран и непрекъснато променящ се свят.

Трансатлантическата връзка остава основен момент. Аз вярвам в ролята, която САЩ ще продължат да играят в това отношение, под ръководството на избрания президент Обама.

Koenraad Dillen (NI), в писмена форма. – (NL) Този обеимист доклад правилно препоръчва задълбочаване на отношенията между Европа и Съединените американски щати. Подробно са обсъдени въпроси, свързани с Близкия изток, Пакистан, Афганистан, Русия, отбраната, сигурността и икономическите и търговски отношения.

Неприемливо е обаче, че докладчикът категорично очаква влизането в сила на Договора от Лисабон, въпреки че стана ясно, че мнозинството от гражданите не искат да имат нищо общо с Европейската конституция или с нейно точно копие. Добре е, че докладчикът отделя внимание на палестинския въпрос, но защо не се споменава за правото на Израел на сигурност? Заради това пристрастие аз гласувах против доклада.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), в писмена форма. – (PL) Докладът Мон повдига въпроса за трансатлантическите отношения след изборите в САЩ. Аз подкрепих доклада, защото смятам, че днес е важно да има тясно сътрудничество между Съединените американски щати и Европейския съюз практически във всички области – политика, отбрана, икономика, енергетика, околна среда, култура, наука и т.н.

Ние трябва да знаем, че брутният вътрешен продукт на Съединените американски щати и Европейския съюз съставлява повече от 50 % от световния БВП. Новата трансатлантическа програма, която е в сила от 1995 г., следва да бъде заменена с взаимно разбирателство в рамките на трансатлантическо партньорство, което системно да се обновява. САЩ и ЕС по необходимост са ангажирани с дейности по поддържане на сигурността и реда в света. Това, разбира се, изисква сътрудничество с други страни, и особено с Китай, Индия и Русия.

Аз също така считам бележките относно необходимостта от реформа на ООН за правилни, включително за необходимостта от реформа на работата на Съвета за сигурност. Наблягайки на трансатлантическото сътрудничество, не трябва да се пренебрегва ролята на НАТО. Трябва да признаем, че днес бързите и ефективни действия за намаляване на ефекта от разрасналата се икономическа криза са най-важни. Ще добавя още, че в тези отношения трябва да се отреди място и за Канада, Мексико и Южна Америка.

Следва да се надяваме, че думите, изречени от настоящия президент на САЩ Барак Обама, че Америка няма по-добър партньор от Европа, ще бъдат потвърдени в реалността на всекидневието. Това е съществено, за да можем да се изправим пред предизвикателствата на нашата цивилизация.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EL) „Големите надежди“ на Европейския парламент от избора на Барак Обама за президент на Съединените американски щати всъщност занимават само империалистите, които правилно очакват интересите им да бъдат обслужени по-ефективно. Хората не трябва да хранят никакви илюзии за промяна на политиката в тяхна полза. Още повече, че изказванията и изявленията на самия нов президент на САЩ не оставят място за никакво съмнение по този въпрос.

В доклада се призовава за по-тясно и по-дълбоко сътрудничество между ЕС и САЩ, и НАТО след изборите. Затова в него се предлага създаването на орган за координация в областта на външната политика и политиката за сигурност на двата империалистически центъра (ЕС и САЩ) дори на още по-високо равнище.

В момент на конкуренция и антагонизъм между тях, в резултат на капиталистическата финансова криза, европейските и американските империалисти се опитват същевременно да координират сътрудничеството си, за да се справят с отпора от страна на обикновените хора. Това е целта зад призива за съвместни и ефективни действия за справяне със „световните предизвикателства“, „отбраната и въпросите на сигурността“ и „регионалните въпроси“. Типичен пример за това е изразената в доклада готовност за приемане на затворници от Гуантанамо в ЕС, ако САЩ поискат това.

Хората трябва да създадат техен общ фронт срещу обединеното нападение срещу тях от страна на ЕС, САЩ и НАТО и да отхвърлят империалистическия ред.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Аз гласувах против доклада на г-н Millán Mon относно състоянието на трансатлантическите отношения след изборите в САЩ, защото не смятам, че е правилно Европейският съюз, с влизането в сила на Договора от Лисабон и съответните външнополитически инструменти, да поеме по-силна и последователна роля на международната геополитическа сцена. Освен това аз не съм напълно съгласен с ролята на трансатлантическото партньорство и НАТО за колективната сигурност.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), *в писмена форма.* – (EN) Аз отдавам огромно значение на трансатлантическото партньорство и твърдо поддържам мнението за обновяване и укрепване на НАТО. Обратно на главния акцент в доклада обаче, не смятам, че това трябва да означава заместване на силните връзки между Съединените американски щати и отделните държави-членки (по-специално Великобритания) с партньорство между ЕС и САЩ. Примери в това отношение са позоваванията на Договора от Лисабон, който нашите хора не искат, и предложението за съпредседателстване на новия „Трансатлантически политически съвет“ от Върховния представител или заместник-председателя на Комисията. Освен това аз имам конкретни възражения по аспекти на доклада, засягащи отбраната на ЕС. В доклада се приветства „повишаването на европейската отбранителна способност“ и ясно се подкрепя европейската политика за сигурност и отбрана, на която консервативната опозиция винаги е била вяра.

По тези причини аз се въздържах от гласуване по доклада.

- Туркменистан (B6-0150/2009)

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Аз предпочитам да се въздържа от гласуване по предложението за резолюция относно търговско споразумение на ЕС с Туркменистан. Въпреки че признавам значението на икономическите и търговски отношения за отваряне на туркменското общество, аз се съмнявам дали едно временно споразумение е най-доброто решение и за двете страни.

- Доклад: Daniel Caspary (A6-0085/2006)

Philip Claeys (NI), *в писмена форма.* – (NL) Аз гласувах против резолюцията, защото по мое мнение това би означавало Парламентът сам да подкопае собственото си доверие. Парламентът винаги прави реторични декларации за правата на човека и въпреки че подчертава, че правата на човека са най-важната цел на външната политика, все пак смята да подпише споразумение със страна, която нарушава в големи мащаби точно правата на човека. Залегнало е убеждението, че само с акта на подписване на такова споразумение положението с правата на човека в съответната страна ще се подобри. Чуваме същото от поддръжниците на присъединяването на Турция – да, правата на човека се нарушават и изтезанията са нещо обикновено, но щом веднъж Турция се присъедини към ЕС, всичкото това ще бъде вече минало. Фактите обаче говорят точно обратното.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Аз реших да се въздържа от гласуване по доклада на г-н Caspary относно временното търговско споразумение с Туркменистан. Мога да подкрепя само някои точки от предложението, но не и документа като цяло. Затова реших да не гласувам против, а по-скоро да се въздържа от гласуване.

- Доклад: Stavros Lambrinidis (A6-0103/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *в писмена форма*. – (IT) Аз подкрепих доклада. В днешно време интернет се е превърнал в основа на всички наши лични и институционални отношения. Сега много дружества разполагат с лична информация за нас и често използват нашите лични данни без необходимото разрешение. Поради тези причини е ясно, че ние трябва да защитим основното право на личен живот в интернет.

Интернет може да осигури и значителна подкрепа за нашите основни права като свобода на изразяване, на политическо участие и сдружаване. От друга страна обаче, интернет открива широко поле за престъпна дейност. Пример за изкривено използване на световната мрежа е издигналият се бич на детската порнография, която сега наводнява интернет и нашата отговорност налага да я спрем.

Ето защо е необходимо да се предприемат конкретни мерки за защита и насърчаване на основните свободи на физическите лица, когато сърфират в кибернетичното пространство. Нашите действия трябва да се основават на защита на личния живот в интернет и на сигурност, като се отделя постоянно внимание на основното право на образование и достъп до информационните системи.

Carlos Coelho (PPE-DE), *в писмена форма*. – (PT) Интернет представлява огромен напредък в технологиите, който позволява на потребителите да установяват помежду си лични, професионални и образователни контакти, позволява да се разпространяват знания и да се разширява и засилва културният обмен.

От друга страна обаче, в кибернетичното пространство се шири престъпност и интернет се е превърнал в предпочитан инструмент на престъпни мрежи, като се има предвид, че мрежата е лесно достъпна, евтина и много мощна. През последната година злоупотребите с деца в интернет са се увеличили с 16 %, като в повечето случаи не е имало ефективни наказания или дори възможност за откриване на престъпниците. Що се отнася до тероризма, вече съществуват около 5 000 уебсайта за терористична пропаганда, които представляват средство за радикализация и набиране на членове, а също така служат и за информация относно методите и източниците на тероризма.

Аз приемам спешната необходимост от намиране на решения и разработване на подходящи законодателни инструменти за борба с престъпността, без това да води до неразумен контрол чрез цензура и тайно наблюдаване на трафика на данни в интернет.

Koenraad Dillen (NI), *в писмена форма*. – (NL) Това е една добра резолюция, в която се постига подходящ баланс между правата и задълженията и която представлява смел призив срещу цензурата. През последните години сме свидетели на много опити за подчиняване дори и на интернет на цензурата, в името на политическата коректност, така че спорните убеждения да бъдат изключени както от печатните издания, така и от световната мрежа. Мрежата наистина от дълго време е трън в очите на инквизиторите, които контролират тази медия и искат да поставят извън закона всякаква критика на мултикултурното общество, например, чрез „законодателство за расизма“.

Свободата в интернет е най-добрата гаранция за свободата на изразяване.

Edite Estrela (PSE), *в писмена форма*. – (PT) Аз гласувах в подкрепа на доклада Lambrinidis относно укрепване на сигурността и основните свободи в Интернет, защото смятам, че е важно Европейският съюз да предприеме мерки за съвместяване на основните права на потребителите на интернет с борбата срещу престъпленията в кибернетичното пространство, с оглед защитата на гражданите, и по-специално на децата. Затова аз считам за особено важно разработването на законодателство за защита на личните данни, сигурността и свободата на изразяване.

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), *в писмена форма*. – (SV) Свободата на изразяване и правото на личен живот в интернет са абсолютни права, които при никакви обстоятелства не следва да бъдат подкопавани. Напълно естествено е да смятаме, че тези права се отнасят и до интернет, като гарантират правото на индивида на свободно изразяване.

Ние също така смятаме, че следва да се разгледа възможността за премахване на личните данни от базите данни и уебсайтовете и настоятелно призоваваме дружествата да гарантират, че личните данни на отделните лица могат да бъдат премахвани от базите данни. Смятаме обаче, че липсата на такава гаранция е преди всичко международен проблем и затова той трябва да бъде решен чрез международни разпоредби и конвенции.

„June List“ силно подкрепя гаранцията за сигурността и основните свободи в интернет, но ние се противопоставяме на някои от формулировките в доклада. Например в доклада се изразява желанието да се пристъпи към приемане на директива относно наказателни мерки, насочени към прилагането на правата на

интелектуална собственост. Ние твърдо се противопоставяме на това, тъй като не искаме хармонизация на европейското наказателно право. Докладчикът също така се опитва да сравни правото на ползване на интернет с правото на образование. Ние сме на мнение, че това е дръзка позиция, тъй като правото и възможността да се посещава училище далеч не са предпрешени въпроси в много държави-членки на ЕС.

Добрите намерения в доклада обаче имат превес над отрицателните моменти и затова ние решихме да го подкрепим.

Genowefa Grabowska (PSE), в писмена форма. – (PL) Аз напълно подкрепям доклада Lambrinidis относно укрепване на сигурността и основните свободи в Интернет. Смятам, че това е много важно и необходимо, главно защото нашето присъствие в световната мрежа е почти всеобщо. С една дума, интернет се е превърнал в част от всекидневния ни живот.

Ние не можем да се представим по-добър източник на информация, независимо от това, дали пишем книга или искаме да приготвим изтънчено ястие и търсим интересна рецепта. Не винаги обаче знаем, че присъствието ни в интернет оставя следи, които могат да се използват срещу нас, например от страна на лица, занимаващи се с маркетинг, разузнавателни служби или крадци на самоличност.

От друга страна, интернет може да бъде и удобно средство за общуване за престъпници и терористи. Ето защо е трудно да се изготви разумно законодателство, което по балансиран и ефективен начин да позволява на хората да се възползват безопасно от интернет, като същевременно намалява напълно реалните и сериозни заплахи, свързани със злоупотребите в мрежата.

Затова аз подкрепям предложенията на докладчика, с които се цели постигането на баланс между личния живот и сигурността на отделните лица в интернет при пълно зачитане на основните им права и свободи. Аз също така смятам, че едновременно със загрижеността си за качеството на услугата, публичните органи отговарят и за осигуряване на достъп на най-бедните хора до интернет, както и на онези, които живеят в най-отдалечените райони на страната.

Carl Lang и Fernand Le Rachinel (NI), в писмена форма. – (FR) Използването и развитието на интернет е несъмнено важен напредък, специално когато става въпрос за свобода на изразяване и демокрация. Постигането на баланс между свободата, защитата на личния живот и необходимостта от сигурност в интернет представлява истинско предизвикателство за всички нас.

Това е по-специално случаят, отнасящ се до политически действия. Истина е, че някои лица от противоположната страна или такива, които защитават противоположни политически убеждения нямат достъп до различни медии и виждат в интернет възможност да предадат посланията си по целия свят. Тази свобода не следва да бъде цензурирана. Като истински тоталитарни държави, Китай, Куба и Мианмар не се колебаят да потъпкват свободата на изразяване чрез системно налагане на цензура и филтриране на информацията, не зачитайки принципите на демокрацията и свободата.

Филтрирането на данни с цел борба с порнографията, с детската порнография и тероризма е от особено значение, но такава бдителност следва да бъде строго определена и контролирана.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Докладът Lambrinidis е първият доклад, в който главна тема е въпросът за интернет, разглеждан от гледна точка на потребителя. Аз гласувах в подкрепа на доклада, защото е балансиран и уместен и защото в него се третираат основните теми от интерес в тази област.

Като докладчик от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи по настоящия доклад, аз смятам, че признаването на правата на потребителя върху създаденото от него съдържание, особено правото да заличава постоянно това съдържание, и искането бъдещият регулаторен механизъм да определя цифровата идентичност и да предлага конкретни мерки за защитата ѝ са важен принос.

Докладът набляга на значението на сътрудничеството между участниците в развитието на интернет, с оглед изработване на средства за саморегулация или за съвместна регулация (например кодекс на добрата практика) като допълнителни инструменти на традиционното законодателство. Като се има предвид скоростта на развитие на интернет, тези регулаторни методи са далеч по-ефективни, отколкото традиционното законодателство, тъй като те са одобрени и прилагани от мнозинството от заинтересованите лица без никаква принуда от страна на държавата.

Интернет е областта с най-голям публичен достъп и скоростта на развитието му може да ни заvari неподготвени, ако не решим да се заемем с този въпрос по балансиран и реалистичен начин, така че бъдещото регулиране на киберпространството да се насочи специално към потребителя.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Аз гласувах в подкрепа на доклада на г-н Lambrinidis относно укрепване на сигурността и основните свободи в Интернет.

Искрено подкрепям целите на проекта, които са насочени към включването на всички заинтересовани страни, към действие на различни нива с използване на съществуващите национални, регионални и международни инструменти, и накрая, към обмен на най-добрите практики с оглед да се реагира в съответствие с изискванията и проблемите на различните интернет-потребители и многобройните дейности, извършващи се онлайн.

Catherine Stihler (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Аз подкрепям целите на доклада, насочени към укрепване на сигурността и основните свободи в интернет.

Разглобяване на кораби за скрап (B6-0161/2009)

Edite Estrela (PSE), *в писмена форма.* – (PT) Аз гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно безопасното разглобяване на кораби, тъй като считам, че този въпрос следва да се разглежда като неразделна част от жизнения цикъл на корабите. Излезлите от употреба кораби трябва да бъдат разглеждани като опасни отпадъци поради опасните вещества, които съдържат, и затова следва да попаднат в обхвата на Базелската конвенция.

Аз съм доволна, че е налице воля на Общността за подобряване на практиките за разглобяване на кораби за скрап.

Luís Queiró (PPE-DE), *в писмена форма.* – (PT) Целите на ЕС за опазване на околната среда могат да бъдат постигнати напълно, ако бъдат включени в различните сектори на политиката на Общността. В резултат на това предложението за резолюция е насочено към ускоряване на всички мерки, които трябва да бъдат предприети от Съюза, за да се гарантира, че разглобяването на кораби, излезли от употреба, се извършва в безопасни условия за работниците и при подходяща защита за морската среда.

Повсеместното изтегляне от употреба на еднокорпусните петролни танкери и оставащият брой стари плавателни съдове, които в момента се изтеглят от пазара, много от които съдържат опасни вещества, ни позволяват да предвидим неконтролирано разширение на съоръженията в Южна Азия, които не отговарят на стандартите, което може да се разпространи към държави от Африканския регион. Всички тези причини ни карат да подкрепим предложението за резолюция, а така също и всички мерки, предназначени да гарантират спазване на международните правила за безопасност и за опазване на околната среда.

Председател. – С това обясненията на вот приключват.

Нашето заседание, което ще бъде прекъснато сега, ще бъде възобновено в 15,00 ч. – за кратко – с въпрос с искане за устен отговор относно ролята на културата в развитието на европейските региони.

6. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 13,15 ч. се възобновява в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа KRATSA-TSAGAROPOULOU

Заместник-председател

7. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

8. Ролята на културата в развитието на европейските региони (разискване)

Председател. – Следващата точка е въпрос с искане на устен отговор (О-0064/2009) от Doris Pack, от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, към Комисията, относно ролята на културата в развитието на европейските региони (B6-0226/2009).

Doris Pack, *автор.* – (DE) Госпожо председател, г-н член на Комисията, срещаме се в необичайно време, но все пак въпросът с искане за устен отговор, който поставихме днес, се зароди в интергрупата „Дух за Европа“. Ние смятаме, че ще открием този дух в нашите най-стари единици – регионите, където хората общуват помежду си на техния особен акцент, специфичен диалект или дори регионален език, където местната кухня има собствен специфичен вкус, където на пазарите се продават наистина местни плодове и зеленчуци, където все

още звучат особени народни песни, откъдето произлизат местните приказки и митове – накратко, където хората усещат, че това е тяхното място и се чувстват като у дома си.

Походът на глобализацията заплашва с такава стандартизация, при която много уникални особености ще изчезнат. Този специален характер може да бъде съхранен само в прекрасните региони на Европа и те трябва да могат да разчитат на защитата на Европейския съюз. Богатството и разнообразието на регионите на Европа – често пъти враждуващи, окупирани, разделяни, опустошавани от войни и отново обединявани – трябва да бъде съхранено. Регионите са като нашите стволни клетки. Европейският съюз отстоява културата на малките региони и в тази област е обвързан също с правата на човека.

Нашето кратко разискване днес и резолюцията следва да подтикнат Комисията да намери начини да направи културните ниши на регионите още по-видими, и да открие пътища за участието на ЕС в тяхното запазване и непрекъснато развитие. Културният потенциал на Европа трябва да бъде използван стратегически. През 2009 г. – годината на творчеството и иновациите – възможностите за обединяване на идеи и инициативи от публичния сектор и от сектора на държавните служби на местно и регионално равнище следва да се използват по смислен начин.

Аз искам да кажа на членовете на комисията по регионално развитие, че ние нямаме никакво намерение да съкращаваме сегашната регионална политика. Ние само искаме да допълним нейното културно измерение. Призоваваме Комисията също да поеме своята роля.

Joe Borg, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, позволете ми първо да Ви благодаря, от името на члена на Комисията Фигел, за възможността да говоря за мястото на културата в нашата политика и нейният специален принос към развитието на европейските региони и градове. Значението на културата се взема под внимание по различни начини на общностно равнище.

В контекста на кохезионната политика на ЕС, регионалните и местните стратегии успешно са включили културата в подкрепата на творчеството и насърчаването на иновациите. Кохезионната политика подкрепя, например, опазването на нашето културно наследство, развитието на културната инфраструктура и услуги, развиването на привлекателността на регионите във връзка с устойчивия туризъм, но тя също така подкрепя и съживяването на местните икономики и развитието на трансгранични стратегии.

През 2007 г., Комисията въведе „Европейска програма за културата в глобализиращия се свят“, която в момента се намира на първия етап от изпълнението ѝ. Новият стратегически подход към културата поставя общи задачи и цели за даване на тласък на икономическите, социалните и политическите ценности на културата чрез укрепване на ролята ѝ за обхващане на всички тези области. В тези рамки Комисията и държавите-членки си сътрудничат по нов, отворен метод на сътрудничество за засилване на съвместните им усилия в областите на пряко въздействие върху местните и регионалните стратегии за развитие. Това ще помогне, например, за максимално увеличаване на потенциала на творческата и културна индустрия, и по-специално на малките и средни предприятия, за насърчаване на достъпа до култура и мобилността на професионалистите в областта на културата.

В този ред на мисли Комисията скоро ще проведе независимо изследване относно приноса на културата към местната и регионална икономика, като част от европейската регионална политика. Резултатите от изследването ще помогнат да се наблегне на стойността на инвестирането в секторите на културата и творческите дейности и ще покажат връзките между тези инвестиции, специфичните цели на регионалното развитие и Лисабонската програма за растеж и работни места. Изследването също така ще допринесе за подготвяне на зелена книга за потенциала на културната и творческата индустрии, която в момента е в процес на изготвяне и се очаква да бъде представена от Комисията в началото на 2010 г.

Комисията редовно организира конференции с представители на местните и регионални органи. Нека само да обърне внимание на дните на отворените врати, през които в Брюксел всяка година се събират голям брой заинтересовани страни, за да разискват най-различни въпроси относно регионалната и кохезионната политика. Аспекти, свързани с културата, редовно се разглеждат в контекста на тези семинари.

Освен това в рамките на други европейски политики, като Интегрираната морска политика на ЕС, Комисията също така полага усилия за включване на участници от гражданското общество при очертаването на голямото морско богатство. Така например следващия май, по време на честването на Европейския ден на морето в Рим, освен всички останали въпроси, заинтересованите страни ще проучат и връзките между морското наследство и устойчивия регионален туризъм.

Накрая искам да спомена и Европейския културен форум, който ще бъде организиран за пръв път от Комисията в контекста на Европейската програма за културата в Брюксел на 29 и 30 септември, и ще събере представители на културния сектор и на националните органи, включително и на местните и регионални органи.

Manolis Mavrommatis, *от името на групата PPE-DE – (EL)* Г-жо председател, г-н член на Комисията, бих искал да започна, като приветствам инициативата по такъв интересен въпрос, какъвто е ролята на културата в развитието на европейските региони. Културното наследство е важен елемент от идентичността и историческото развитие на европейските народи. Поради тази причина опазването и поддържането му в добро състояние е от особена важност както за възпитанието на младото поколение, така и по отношение на зачитането на европейската идентичност. Независимо от своето европейско, национално или местно измерение, културното наследство е основна ценност за европейските граждани. Всички знаем, че вниманието е съсредоточено главно върху големите градове, където се намират най-известните музеи и паметници.

Факт е обаче, че европейските извънградски региони, които съставляват 90 % от територията на Европа, страдат от занемареност и икономическа стагнация. Затова европейските програми с културно съдържание в значителна степен спомагат за развитието на икономическата активност в тези региони. Не само осигуряването на работа и трудова заетост, но също така създаването на притегателни центрове за културен и исторически туризъм ще допринесат за трайното развитие на тези райони.

Поради това ние считаме, че културата има пряк принос за развитието на културното възпитание на европейците и косвен за икономическия просперитет, особено в регионите, които в най-висока степен се нуждаят от внимание и развитие.

Mary Honeyball, *от името на групата PSE – (EN)* Г-жо председател, изпитвам наистина голямо задоволство от възможността да взема участие в това разискване. За съжаление, то се провежда в четвъртък следобед, когато присъствието в залата не е толкова голямо, колкото би трябвало да бъде.

Смятам, че това е едно наистина важно разискване в контекста на сегашния икономически климат. Вече чуваме разискване, свързано с културата и културните дейности, как индустриите, свързани с културата и хората, работещи в сферата на културата, могат да допринесат за развитието на икономиката и са в състояние реално да помогнат. В несигурното време, в което живеем днес – както вече беше казано в този Парламент – е важно да обсъдим тези въпроси възможно най-цялостно.

Тук съм още поради това, че съм представител на един от онези големи градове, за които спомена предишният оратор. Лондон, както знаете всички, е един от културните центрове на ЕС и като всички други има богата история и голям брой забележителности, които може да предложи. Той освен това е центърът най-вече на британските индустрии, свързани с културата. Ето защо считам, че моята роля тук е да говоря от името на хората, чиито представител съм, и да защитавам онези работни места, които при влошаване на положението се закриват първи. Поради тази причина силно приветствам казаното от Комисията относно ролята на индустриите, свързани с културата, за това, че искаме да ги запазим и доразвием и че на културата се определя икономическа роля. Имам усещането, че твърде често тази икономическа роля се пренебрегва – ние не говорим, нито мислим за нея, като ѝ отреждаме второкласна позиция. Това е неприемливо, особено при положение че културата може да има такова голямо значение за нашето национално и регионално развитие. Надявам се, че един от резултатите от днешното разискване – който ще отнесем обратно в нашите държави-членки и в Комисията и Съвета – е нашата голяма загриженост за начина, по който ще се осъществи регионалното развитие, как ще се справим с тази задача и ролята на културата в този процес.

Също така, както вече каза г-жа Rack, налице е и въпросът за културното многообразие. Мисля, че една от силните страни на Европейския съюз и на Европейския парламент е това, че всички ние се сближаваме – вече наброяваме 27 държави-членки – и същевременно в много отношения сме твърде различни: имаме различен произход и култура, и очевидно, различни езици. Това е само началото. Въпреки че светът става все по-малък и въпреки че хората се сближават все повече, между тях все още съществуват значителни различия. Трябва да им отдадем нужното внимание, защото тези различия са същината на това, за което говорим. Всички ние желаем да запазим своята идентичност и начина, по който гледаме на себе си, и това трябва да правим.

В този контекст мисля, че трябва да приемем факта, че на нашия континент идват и хора отвън. Ние приемаме хора от други части на света – много от които второ или трето поколение в някои от държавите-членки – които на свой ред също са с различен произход. Мисля, че трябва да приемем още факта, че те пристигат със собствената си култура, традиции и език. Въпреки че ги интегрираме и въпреки че научават нашите езици, те все пак запазват собствената си идентичност. Този въпрос не беше споменат в разискването, а аз го считам за важен и се надявам да можем да го включим, особено когато обсъждаме проблеми като многоезичието, по който успешно сме разисквали преди. Това е въпрос от изключителна важност и според мен заслужава да му

отдадем по-съществена значимост от досегашната, но в контекста на една променяща се Европа. Поради това ние трябва да запазим нашите култури и нашето разнообразие, като действително асимилираме новото разнообразие, което пристига и продължава да пристига на нашия континент. Поради всички тези причини аз приветствам подкрепата, която оказваме на културата и индустриите, свързани с културата, подкрепата на малките и средни предприятия, които смятам, че в настоящия икономически климат вероятно ще бъдат гръбнак на разглеждания от нас проблем. Ако големи корпорации и големи компании губят, съкращават или уволняват работници, до голяма степен ще зависи от малките организации – малките и средни предприятия – да запълнят тази празнина и да създадат реална трудова заетост за хора, които могат да работят в този сектор.

Затова се надявам, че всички ние ще признаем съществената роля на културата на нашия континент и в нашето общество, както и че тези от нас, които присъстваме тук на това разискване, ще отнесем посланието до нашите държави-членки, до регионите и хората, които представляваме. Убедена съм, че нашето послание е добро, затова нека излезем и го направим обществено достояние.

Grażyna Staniszevska, от името на групата ALDE. – (PL) Г-жо председател, регионите са изключително важно място за развитието на културата. Те са именно местата, където възникват повечето дългосрочни обменни програми и съвместни проекти между области с различни традиции, обичаи и достижения. Регионите стимулират развитието на културата, а културата – важни и привлекателни проекти и събития – се превръща в магнит за икономически инвестиции. Това е класическият ефект на доминото, илюстриран най-добре от резултатите, отбелязани от великолепната програма Европейска столица на културата. Година на културни събития винаги е последвана от икономически подем. Това става ясно от големия брой европейски градове, които правят опит да участват в проекта.

Културата е чудесна възможност, особено за районите, които, макар и по-слабо развити, са богати на природни ресурси или на туристически и развлекателни атракции благодарение на своето географско местонахождение. Затова е от особена важност да се осъзнае значимостта на ролята на регионалните органи и да се стимулира тяхната активност чрез специални програми на Европейския съюз. Очаквам Комисията в кратки срокове да предложи зелена книга, представяща широк обхват от мерки в областта на културата, включително ключовия въпрос за равнището на регионите.

Госпожи и господа, позволете ми накрая да насоча вниманието ви към инициативата за определяне на 2013 година за Европейска година за изучаване на езиките на нашите съседи. Динамичното развитие на регионалното сътрудничество в Европа често пъти е спъвано от проблеми, свързани с непознаването на езика и културата на съседните страни и региони, както и от неспособността за пълноценно общуване. Изучаването на езика на съседа, живеещ в непосредствена близост, може да бъде голям скок напред към взаимното разбиране и общуване, а следователно към засилване на културното и икономическо сътрудничество и укрепването на цялата Европейска общност.

Ryszard Czarnecki, от името на групата UEN. – (PL) Г-жо председател, мисля, че в това разискване заслужава да си припомним забележителните думи на Жак Делор, бившия председател на Европейската комисия. Запитан след края на мандата си като председател на Комисията дали има нещо, за което съжалява или дали нещо не му е достигнало, той признава, че Европейският съюз и Комисията са отделили прекалено малко време на въпросите на културата. Мисля, че типичната му самокритичност може да ни служи като пътеводен знак.

Подкрепям изказването на предишния оратор относно странните приоритети на нашия Парламент. Казваме, че културата е важна и че не само институциите, администрацията и нормативните разпоредби имат приоритетна значимост. После говорим за тези неща в понеделник, вторник, сряда и четвъртък сутринта. Единствено разискването в четвъртък следобед засяга въпроси, които могат да се нарекат основни – относно културата, защото културата всъщност е основата на европейското единство. Не само културата на регионите, но и националната култура, защото наследството на Европа в действителност е наследството на европейските народи, и това е особено вярно за нашето културно наследство.

Доволен съм, че този въпрос беше повдигнат. Доволен съм, защото предполагам, че той ще заема все по-важно място в работата на Парламента и на изпълнителния орган на ЕС, особено на Комисията и Съвета.

Věra Flasarová, от името на групата GUE/NGL. – (CS) Г-жо председател, госпожи и господа, подкрепям формулировката на въпросите, зададени от колегата Doris Pack. По мое мнение многостранната подкрепа на европейските региони е много важна. Векове наред в Европа съществуваша граници, които разделяха държавите и народите, създавайки своеобразна психологически ниция земя. За щастие успяхме да премахнем границите посредством споразумението от Шенген, но въпреки това все още има разделени региони и разполовени градове и психологическите проблеми продължават да съществуват поради това, че част от една територия се пада на едно или друго място, а останалата част някъде другаде. В една непрекъснато интегрираща се Европа

тези много стари белези върху географската карта и в съзнанието на хората се заличават успешно, но бавно. Най-бързият начин за тяхното заличаване по един много по-ефективен и практичен начин отколкото всички мерки „отгоре-надолу“, е подкрепата на гражданските инициативи и дейностите на културните организации и регионалните институции. Регионалните институции и обикновените хора, живеещи на една или друга територия знаят най-добре какво трябва да се направи за съживяването на техния регион.

Има много проекти, чието осъществяване би представлявало както крачка напред, така и стимул за бъдещи действия. Аз съм от Северна Моравия, от Силезия, където се събират териториите на Чешката Република, Полша и Словакия. Точно тук, в историческия регион Тешин, на чиято територия днес се намират чешкият град Чешки Тешин и полският Чешин, е създаден проектът „Градина на двата бряга на реката“, тъй като реката тече между двата града, които в миналото са представлявали една цяла урбанистична единица. Проектът осъществява връзки между двата речни бряга, които по своята същност са не само урбанистични, но и архитектурни, и преди всичко културни. Двете разделени половини на бившата хомогенна цялост трябва да се съединят чрез културната дейност на жителите. Реката между двата града и техните околности трябва да се превърне в място за културен обмен и културно препокриване. Но един важен аспект на такива проекти са новите възможности за трудова заетост, които се разкриват не само по време на изпълнението на проекта, но и след него. Секторът на услугите със сигурност ще се разшири, като увеличи привлекателността на района и засили потенциалните възможности на туризма и други сродни предприятия. Авторите на проекта „Градина на двата бряга на реката“ са били вдъхновени от примера на Страсбург във Франция и Кел в Германия, които също са толкова близки съседи, че са формирали една естествена урбанистична структура. Там също между двата града тече река Рейн. Това, което се случва във Франция и Германия, може да се случи и в Чешката Република и Полша или където и да било другаде в Европа. Има още много такива примери в Централна Европа. Когато говорим за участието на културата в развитието на европейските региони, в съзнанието ни се появяват първо тези проекти.

Европейският съюз, Комисията и Европейският парламент следва да подкрепят такъв тип проекти в много по-висока степен, отколкото досега. Авторите на граждански инициативи често се оплакват, че такива дейности са неоправдано забавяни от сложни бюрократични процедури или прекомерно усложнени структури в съответните министерства и служби.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, имам два въпроса към члена на Комисията: Първо, какво е култура? И второ, какво общо, за Бога, има тя с Европейския съюз?

В моя регион се намира историческото графство Нортхамптъншир. Част от неговата културна идентичност, история, структура, произтича от неговите исторически връзки с обувната промишленост. Обущарството тук получава признание за първи път през 1202 г., когато славата на обущаря Питър се разнася почти из цялото графство. През 1452 г. съдът определя цени и тежести за различни занаятчии, в това число и обущарите, а самият Нортхамптън през цялото това време е център на обувното производство.

През 1841 г. според преброятелните списъци в графството има 1 821 обущари. Футболният отбор на графството, футболен клуб Нортхамптън, все още носи името „Коблърс“ („Кърпачите“) и в Нортхамптъншир в днешно време имаме 34 обувни фабрики, всички от които са на повече от сто години. Днес съм обут с обувки Barker, направени в село на име Ърлс Бартън в забележителния избирателен район Уестминстър на Давънтри. Имаме музей, имаме културни събития, свързани с обувното производство – и всичко това съществува отпреди ЕС.

Затова, въпреки че изцяло разбирам ролята на културата в регионите на отделните страни, питам се дали и как ЕС може да помогне в това отношение. И какво е европейски регион? Мисля, че трябва да оставим културата в европейските региони да се развива така, както винаги – на местно равнище, органично, а не с централно, държавно управление.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, благодаря за предоставената възможност да взема думата. Бих искал малко да разширя нашия кръгзор, като отправим поглед към бъдещето, а не само назад към миналото. Положението, в което се намираме, показва, че растежът не може да бъде непрекъснат, той е по-скоро стеснен поради ограниченото естество на природните ресурси, както и от ограничената възможност на планетата да поема и преработва нашите отпадъци. Повече не е възможно да поставяме нашите гледища единствено на основата на материалния растеж – нашето схващане за развитие – вместо това ние трябва да погледнем на растежа в по-тясна връзка с качеството на живот: по същество, ние трябва да *дематериализираме* нашето общество.

Така погледнато, регионите със своето културно богатство са еднакво важни – имайки предвид богатството на качеството на живот – което е изключително важно във време като сегашното, когато нашият начин на

живот трябва изцяло да се промени. В контекста на *дематериализацията* богатството на един регион по отношение на качеството на живот в него придобива изключителна важност, бих казал дори, че става абсолютно необходимо.

Поради тази причина бих искал да насоча вниманието както на Комисията, така и на Парламента, към разбиране на промяната в начина на нашия живот, която трябва да осъществим, едно *дематериализиране* на нашите общества, следователно една културна работа, която ще бъде незаменима, тъй като нематериалното богатство трябва да замести материалните придобивки. Затова регионалният опит е нещо, което трябва да разберем и опазим, преди да бъде погубен от поредица от пропуски.

Поради тази причина бих искал да приканя към продължаване на това разискване, защото то е много важно и защото ние просто трябва да променим начина си на живот.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Г-жо председател, красотата на културата идва от нейното регионално и местно разнообразие, което се променя с развитието на обществото. Регионалните култури, коренящи се дълбоко в традицията, създават здрава основа за националните култури и множеството им разновидности. С колоритните си форми и начини на изразяване те са силно привлекателни, стимулират творчеството, носят преживяване и емоция и укрепват връзките вътре в местната общност.

Регионалните култури биват избутвани встрани от професионалните творци, които черпят вдъхновение от тях. Често пъти се смята, че регионалната култура непременно е аматьорска, докато професионалното движение е това, което трябва да получава силна финансова помощ. Този е вероятно източникът на тенденцията, забелязваща се и в ЕС, поради която се финансират големи и скъпи проекти, в това число международни проекти с участието на професионални творци от различни страни. Регионалните и местните култури постепенно отмират и техните многобройни форми на израз, школи и творчески умения изчезват.

Днес ние можем да говорим за традиционната и народна култура в исторически слабо развити региони, но не можем да кажем много за тяхното съществуване в развитите региони. Затова има спешна необходимост от разработването на изследователска програма, която да документира опазването и развиването на регионалната култура във всичките ѝ духовни и художествени изражения. Тези изражения са посочени по-подробно в предложеното от мен изменение към резолюцията, предмет на това обсъждане. Надявам се то да получи подкрепата на колегите.

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Културата създава ценности както в интелектуален, така и в материален смисъл. Културните и творческите индустрии дават работа на милиони хора в цяла Европа с производството на филми, издаването на книги, композирането на музика и разпространението ѝ – това, което често се нарича музикална индустрия – които са сред най-динамично развиващи се сектори.

Неслучайно най-успешните и популярни инициативи на ЕС са тясно свързани с културата. В рамките на обменната програма за колекции на европейско изкуство обществеността в Будапеща понастоящем може да види несравними изложби с картините на Гюстав Моро и Алфонс Муха в известен музей.

Друга такава инициатива е програмата „Европейски столици на културата“, която привлича вниманието и популяризира не само градове, но и цели региони. След по-малко от година, през 2010 г. тази почетна титла ще носи малко известното градче Печ, намиращо се в южната част на Унгария, където присъствието на стотиците хиляди гости, привлечени в областта, ще даде тласък на развитието на целия регион.

Убеден съм, че посредством културата ЕС ще може да се доближи до своите граждани, както и да сближи хората помежду им. Когато говорим за регионална идентичност в ЕС, от само себе си се разбира, че се има предвид културата. Надявам се, че в периода след Лисабонската стратегия ще се открият още повече инициативи и възможности за културата и образованието отколкото сега. За съвременното, основано на знанията общество икономическият двигател е творческият и оригинален дух, или с други думи: иновация и креативност.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, преди тридесет години бях тук, в Страсбург, когато пряко избраният Европейски парламент проведе първото си заседание. Най-възрастният колега беше г-жа Louise Weiss, чието име носи тази забележителна сграда, сама по себе си великолепен образец на европейската култура. Нейното слово беше интелектуалният основополагащ документ на Европейския парламент. Тя говори тогава за това, че са ни нужни европейци, обединени на основата на обща европейска култура.

Тази европейска култура не е нещо ново, както мнозина мислят, а е преоткриване на нещо много по-старо от етническите държави, г-н Heaton-Harris. Повечето от границите, поне тези на континента, са по-скоро изкуствени. Културата има дълбоки корени в региони, които често са разделяни от изкуствени граници, а регионалната култура е от огромно значение, защото свързва народите. Една от големите фигури в областта

на културата, поетът от Бохемските планини Адалберт Шифтер, който работи в Бавария, Горна Австрия и Бохемия, обедини чехите и германците. Тази традиция трябва да се поддържа жива – културата, унищожавана от национализъм и разселване, културата на малцинствата, местната култура, културата на европейските региони, която прехвърля границите и особено разнообразието, което ще успеем да запазим само с общи усилия.

Франц Йозеф Штраус, знаменитият баварски европеец е казал, че ние ще съумеем да си останем баварци, баски, германци или британци, само ако с времето станем европейци – при което Европа не е централизиращ фактор, а общ заслон срещу прииждащата вълна на глобализация и стандартизация.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Проектът Европейски съюз, замислен по-скоро като механизъм за икономическа интеграция, има голям дълг към „спойката“, каквато роля има европейската култура. Същевременно насърчаването на разнообразието е една от целите на Европейската програма за културата, която започна по време на този законодателен орган, наред с популяризирането на културата като средство за икономически растеж и включването ѝ в отношенията с трети страни.

На културата трябва да се погледне от малко по-различен ъгъл, ако се вземе предвид факта, че този сектор създава повече блага, отколкото, например, европейската химическа промишленост, осигурявайки препитание на милиони хора.

Този сектор може да допринесе за развитието на региони в неравностойно положение чрез отпускане на безвъзмездни средства на проекти за сътрудничество в областта на изкуството и културата. Например Румъния е доказала, че може да осъществи широкомащабни проекти в партньорство с европейски региони чрез програмата „Сибиу – Европейска столица на културата 2007“, която оказва значително икономическо въздействие върху този регион.

Същевременно трябва да се поощряват програмите, насърчаващи трансграничната мобилност сред заетите в културния сектор, както и провеждането на културни и художествени събития на транснационална онова.

Споменавам всичко това като член на комисията по култура и образование и на комисията по регионално развитие, както и като бивш председател на европейски граничен регион.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Г-жо председател, хората трябва да се хранят, да се придвижват от едно място на друго и да се подслонят от студа или дъжда. Това са елементи на производството и търговията, с които се посрещат основни потребности. Но видът на вилицата, с която се храним, на велосипеда, който използваме или външният вид на покрива на нашата къща нямат нищо общо с икономиката, а са проявление на културата. Хората изпитват духовна необходимост да творят просто заради самия процес на творчество. Те се гордеят с направеното от тях, ако онези, които го виждат или се докоснат до него, го оценяват и се чувстват по-добре благодарение на него. Съществен момент е фактът, че културното разнообразие често се свързва с регионите. Ние никога не следва да уеднаквяваме тези региони и тяхната култура – всъщност ние следва да подпомагаме това разнообразие. Културата е израз на душата на регионите. Европейският съюз би бил крайно безинтересно място без културните богатства, които притежава днес. Поддържането на културата струва скъпо, а нашата роля е да оказваме подкрепа на културата. Без нея няма да има икономика и щастливи хора в Европейския съюз.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Г-жо председател, културното богатство на Европа идва от голямото разнообразие на нейните региони. Това разнообразие трябва да бъде запазено. Дантелата от Коняков е съвсем различна от дантелата от Брюж. Смеситата, създадена от повърхностното имитиране на заимствани от културата идеи, води до обедняване. Ние трябва да опазим разнообразието на всякакви форми и проявления на културата, включително многоезичието и материалната култура, защото нашето разнообразие е нашата идентичност; то е източник на творческо развитие и на обогатяване на културния обмен. То освен това мотивира културния туризъм. Културата на регионите се нуждае от подкрепа и опазване. Бих искала да помоля Европейската комисия да разработи програма за това.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Г-жо председател, мотото на Европейския съюз е „Единни в многообразието“. Това многообразие прави целия ЕС изключително привлекателен и също така означава, че сме много по-различни от други държави, като САЩ например. Всъщност културното многообразие се основава, наред с други неща, на огромното многообразие на нашите регионални култури, многообразие, което прави регионите и цели държави извънредно привлекателни за туристите. Те са изключително привлекателни както за нас, европейците, така също и за други, които могат да посетят Европа, за да опитат, изживеят и оценят това необикновено разнообразие.

Затова регионалната култура заслужава подкрепа, макар и само поради тази причина. Но ние следва и да помним, че регионалната култура е мост, даващ възможност на жителите на регионите да станат част от т.н. висока култура. Без това трудно може да се говори за хармонизиране и популяризиране на определени културни модели и тяхното възприемане.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Г-жо председател, постигането на единство на Европа при запазване на нейното разнообразие, идентичност и културно наследство е голямата ценност на нашата Общност. Отделните народи, региони и различни местни общности насърчават и развиват своите култури и традиции, като внасят това наследство в обединена Европа. Те споделят своята култура с други региони и на свой ред научават за техните постижения и придобивки. По този начин те дават нещо на другите и същевременно заимстват нещо от тях.

За да се запази културното наследство в добро състояние в регионите и малките области, важно е също така да се осигурят средства от бюджета на ЕС. Тези, които се страхуваха, че след интеграцията ще загубят своята култура и идентичност, сега разбират, че истината е точно обратната – ЕС подкрепя регионалната, народната и местната култура.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, вземам думата, за да подкрепя колегата Zbigniew Zaleski.

Някой беше казал веднъж: „Като чуя думата „култура“ и се хващам за кобура“. Мисля, че Европейският парламент днес подценява, което между впрочем правят и собствените ни национални парламенти и правителства, значението на образованието и културата. Ние сме винаги на опашката.

Казват, че „ръката, която люлее люлката, управлява света“. Мисля – това е само мое лично мнение – че Гърция е била люлката на европейската цивилизация. Един-двама англичани – лорд Байрон и други – направиха много неща. Вероятно членът на Комисията Борг от Малта, страната на Кръста на свети Георги, би могъл да отговори на този въпрос: защо не можем да похарчим малко повече пари, за да подпомогнем бъдещето на нашата култура, на нашата цивилизация? Харчим милиони и милиарди евро за какво ли не; моля ви, музика, поезия, история, хармония. Нека им дадем шанс.

Joe Borg, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, бих искал да благодаря на уважаемите колеги за изразените от тях позиции. Със сигурност ще предам изразените от вас становища и загриженост на члена на Комисията Фигел. Бих искал все пак да изразя някои общи гледища и реакции.

Г-жа Раск говори за хармонизирането на правилата на европейско равнище и как това се отразява на регионалното разнообразие. Бих искал да подчертая, че е необходимо да имаме хармонизиране на европейско равнище, за да осигурим еднакво поле за действие в целия Европейски съюз, така че неговите граждани да могат пълноценно да се възползват от единния вътрешен пазар. Това обаче не означава, че подобно хармонизиране ще доведе до по-малко културно разнообразие. Всъщност такъв беше и резултатът от Европейската година на межкултурен диалог.

Нещо повече, Комисията посредством своята регионална политика насърчава културното разнообразие и инвестира в културата, пряко и косвено, включвайки местните органи и заинтересованите страни. В много политически области Комисията се стреми да насърчава разнообразието и да отчита регионалните особености в целия Европейски съюз.

По отношение на становището, изразено по проблема на културата и икономическата криза и цялостния принос за растежа и работните места, позволете ми само да припомня, че през тази година Комисията предприема проучване, което да анализира как културното измерение е интегрирано в стратегиите за регионално развитие за периода 2007—2013 г. Резултатите от проучването ще очертаят ползата от инвестирането в културния сектор, включително културните и творческите индустрии, и ще наблегнат на връзките между инвестирането, специфичните цели на регионалното развитие и Лисабонската програма.

Относно Зелената книга бих искал да ви информирам, както казах в началото, че този политически документ трябва да се появи през първото тримесечие на 2010 г. и целта му е да постави началото на открит процес на консултации. Той има три главни цели. Първо, да предложи един по-стратегически подход. Второ, да отключи потенциала на европейските културни и творчески индустрии и трето, да допринесе за развитието на стратегии, насочени към насърчаване на връзките между културните и творческите индустрии и други сектори на икономиката, като по този начин културата и творчеството се свържат с иновативността и по-широката икономика. Регионалното измерение, разбира се, ще бъде изцяло взето под внимание в този контекст.

Бих искал за завърша, като се позова на изказването, направено от г-н Posselt, че културата често пъти бива унищожавана от националистически тенденции. Със сигурност не и от Европейския съюз; той твърдо вярва и поддържа единството и разнообразието.

Председател. – Внесени са три предложения за резолюция съгласно член 108, параграф 5 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе по време на следващата месечна сесия.

9. Внесени документи: вж. протокола

10. Решения относно някои документи: вж. протокола

11. Писмени декларации, вписани в регистъра (член 116): вж. протокола

12. Предаване на текстове, приети на настоящото заседание: вж. протокола

13. График на следващите заседания: вж. протокола

14. Прекъсване на сесията

(Председателят обявява заседанието за закрито в 15,50 ч.)